ພຣະທັມມາຣະໂກ

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16

ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
The Gospel
ຮຽບຮຽງໂດຍ
According to

ມາຣະໂກ

MARK

1 ການເທສນາຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

The Proclamation of John the Baptist

(ມທ 3:1-12; ລກ 3:1-18; ຢຮ 1:19-28)

1 ຕົ້ນເດີມຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ)
2 ກໍແມ່ນຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ໄປລ່ວງຫນ້າທ່ານ ຜູ້ນັ້ນຈະຈັດແຈງທາງຂອງທ່ານໄວ້”
3 “ແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນປ່າວ່າ “ຈົ່ງຈັດແຈງທາງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເຮັດທົນທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່ໄປ”
4 ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ປາກົດຕົວໃນປ່າ ແລະໄດ້ປະກາດສິນບັບຕິສະມາກ່ຽວເຣື່ອງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່
ສຳລັບການຍົກບາບໂທດເສັຽ
5 ຄົນທົ່ວແຂວງຢູດາຍກັບຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມທັງໝົດ ໄດ້ພາກັນອອກໄປຫາໂຢຮັນ ສາລະພາບ
ຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນ ແລ້ວໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັນໃນແມ່ນ້ຳຢໍດາເນ
6 ໂຢຮັນແຕ່ງກາຍດ້ວຍຜ້າຂົນໂອດໂອ ໃຊ້ສາຍໜັງຮັດແອວ ແລະກິນຕັກແຕນກັບນ້ຳເຜິ້ງປ່າເປັນອາຫານ
7 ທ່ານໄດ້ປ່າວປະກາດວ່າ, “ຈະມີຜູ້ມີຣິດກວ່າເຮົາຜູ້ນຶ່ງມາພາຍຫລັງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສົມຄວນຈະກົ້ມລົງແກ້ສາຍ
ຮັດເກີບຂອງທ່ານ
8 ຝ່າຍເຮົາໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ແຕ່ສ່ວນທ່ານຜູ້ນັ້ນຈະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບບັບຕິສະມາ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ”

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບບັບຕິສະມາ

The Baptism of Jesus

(ມທ 3:13-17; ລກ 3:21-22)

9 ຕໍ່ມາພຣະເຢຊູສະເດັດມາຈາກນາຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ ແລະໄດ້ຊົງຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັນໃນແມ່ນ້ຳຢໍ
ດາເນ
10 ພໍພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນຈາກນ້ຳ ໃນທັນໃດນັ້ນກໍຊົງເຫັນທ້ອງຟ້າກຳລັງແຫວກອອກ ແລະພຣະວິນຍານເໝືອນ
ດັ່ງນົກເຂົາສະເດັດລົງມາສູ່ພຣະອົງ

11 ແລ້ວມີພຣະສຸຣະສຽງມາຈາກຟ້າສວັນວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ທ່ານເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈຫລາຍໃນ
ທ່ານ”

ມານທົດລອງພຣະເຢຊູ

The Temptation of Jesus

(ມທ 4:1-11; ລກ 4:1-13)

12 ໃນທັນໃດນັ້ນພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງບັງຄັບພຣະອົງໃຫ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນປ່າກັນດານ.

13 ທີ່ນັ້ນຊາຕານໄດ້ທົດລອງພຣະອົງເຖິງສີ່ສິບວັນ ພຣະອົງຊົງຢູ່ຖ້າມກາງສັດປ່າ ແລະມີພວກເທວະດາມາບົວລະ
ບັດພຣະອົງ

ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕົ້ນປ່າວປະກາດແຂວງຄາລີເລ

The Beginning of The Galilean Ministry

(ມທ 4:12-22; ລກ 4:14-15)

14 ຄັນໂຢຮັນຖືກຈັບແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ ຊົງປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຈົ້າ

15 ແລະຊົງບອກວ່າ, “ເວລາກຳນົດມາເຖິງແລ້ວ ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາ
ໃຈໃໝ່ແລະເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດ”

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນສາວົກສີ່ຄົນ

Jesus Calls the First Disciples

(ມທ 4:18-22; ລກ 5:1-11)

16 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປຕາມແຄມທະເລສາບຄາລີເລ ກໍທອດພຣະເນດເຫັນຊີໂມນແລະອັນເດອານ້ອງຊາຍ
ຂອງຊີໂມນກຳລັງຖິ້ມມອງລົງນ້ຳເພາະວ່າເຂົາເປັນຊາວຫາປາ

17 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາແລະເຮົາຈະບັນດານໃຫ້ເຈົ້າກາຍເກີດເປັນຜູ້ຫາຄົນ”

18 ທັນທີນັ້ນເຂົາກໍປະມອງຂອງເຂົາຕາມພຣະອົງໄປ

19 ເມື່ອສະເດັດໄປອີກໜ້ອຍນຶ່ງ ພຣະອົງກໍທອດພຣະເນດເຫັນຢາໂກໂບລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ກັບໂຢຮັນນ້ອງ
ຊາຍຂອງເຂົາກຳລັງຜູງມອງຢູ່ໃນເຮືອ

20 ໃນທັນໃດນັ້ນພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນເອົາເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງປະເຊເບດາຍພໍ່ຂອງເຂົາກັບລູກຈ້າງໄວ້ໃນເຮືອແລະຕາມພຣະ
ອົງໄປ

ຊາຍທີ່ມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍສິງ

The Man with an Unclean Spirit

(ລກ 4:31-37)

21 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງກາເປນາອູມ ພ້ອມກັບພວກຂອງພຣະອົງ ແລະເມື່ອເຖິງວັນສະບາໂຕ
ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປສັ່ງສອນໃນໂຮງທັມມະເທສນາ

22 ຄົນທັງຫລາຍກໍປລາດໃຈໃນການສອນຂອງພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນເຂົາເໝືອນຜູ້ມີສິດອຳນາດ
ບໍ່ເໝືອນພວກນັກທັມ

23 ຂນະນັ້ນໃນໂຮງທັມມີຄົນທີ່ມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍສິງຢູ່

24 ແລະໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ເຢຊູໄທນາຊາເຣັດເອີຍ, ທ່ານມາຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບພວກເຮົາເຮັດຫຍັງ ທ່ານມາທຳລາຍ
ພວກເຮົາຫລື ທ່ານແມ່ນຜູ້ໃດພວກເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວ ທ່ານຄືຜູ້ບໍຣິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”.
25 ພຣະເຢຊູຊົງຫ້າມມັນວ່າ, “ມິດແມ, ອອກຈາກຄົນນີ້ເສັຽ”
26 ແລະເມື່ອຜີຖ່ອຍຮ້າຍເຮັດໃຫ້ຄົນນັ້ນຊັກແລະຮ້ອງສຽງດັງແລ້ວ ມັນກໍອອກຈາກເຂົາໄປ
27 ຄົນທັງປວງກໍງຶດປລາດໃຈຫລາຍ ຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ການນີ້ເປັນຢ່າງໃດໜໍ ຄືງເປັນຄວາມສັ່ງສອນໃໝ່ແທ້ ທ່ານ
ສັ່ງຜີຖ່ອຍຮ້າຍດ້ວຍຣິດອຳນາດແລະມັນກໍຍອມຟັງ“
28 ເມື່ອນັ້ນກິຕິສັບຂອງພຣະອົງກໍຊ່າອອກໄປທົ່ວເຂດທີ່ອ້ອມແຂວງຄາລີເລນັ້ນ

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຫລາຍຄົນໃຫ້ດີພຍາດ

Jesus Heals Many at Simon's House

(ມທ 8:14-17; ລກ 4:38-41)

29 ເມື່ອສະເດັດອອກຈາກໂຮງທັມແລ້ວ ພຣະອົງກັບພວກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນແລະອັນ
ເດອາ ພ້ອມກັບຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ
30 ແມ່ເມັຽຂອງຊີໂມນນອນໄຂ້ຢູ່ ໃນທັນໃດນັ້ນເຂົາຈຶ່ງມາທູນພຣະອົງໃຫ້ຊາບດ້ວຍເຣື່ອງຂອງນາງ
31 ແລ້ວພຣະອົງກໍສະເດັດໄປຈັບມືນາງໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະອາການໄຂ້ກໍຫາຍ ນາງຈຶ່ງປົວລະບັດພຣະອົງພ້ອມທັງ
ພວກຂອງພຣະອົງ
32 ແລະພໍຕາເວັນຕົກ ເມື່ອຄ່ຳແລ້ວເຂົາໄດ້ພາບັນດາຄົນເຈັບປ່ວຍແລະທີ່ມີຜີຮ້າຍສິງມາຫາພຣະອົງ
33 ແລະຄົນທັງເມືອງກໍພາກັນມາອັ່ງອໍຢູ່ໜ້າປະຕູ
34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໂຜດຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍດ້ວຍພຍາດຕ່າງໆ ໃຫ້ດີຫລາຍຄົນ ແລະຊົງຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍຫລາຍໂຕອອກ
ເສັຽ ສ່ວນຜີຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນພຣະອົງບໍ່ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ປາກເພາະວ່າມັນຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ພຣະເຢຊູສະເດັດອອກໄປປະກາດ

A Preaching Tour in Galilee

(ລກ 4:42-44)

35 ກ່ອນຮຸ່ງເຊົ້າເວລາຍັງມືດຢູ່ ພຣະອົງໄດ້ຊົງລຸກຂຶ້ນສະເດັດອອກໄປຍັງປ່າບ່ອນສງັດ ແລະຊົງອ້ອນວອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ
36 ຝ່າຍຊີໂມນແລະພວກທີ່ຢູ່ດ້ວຍກັນກໍຕາມຫາພຣະອົງ
37 ເມື່ອພົບແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຄົນທັງຫລາຍກໍຊອກຫາທ່ານຢູ່”
38 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໄປໃນເຂດບ້ານເມືອງໃກ້ຄຽງ ເພື່ອເຮົາຈະປະກາດທີ່ນັ້ນດ້ວຍ ເພາະ
ເຫດການນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອອກມາ”
39 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປປະກາດໃນໂຮງທັມຂອງເຂົາຕລອດທົ່ວແຂວງຄາລີເລ ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ຜີຫລາຍໂຕອອກ
ເສັຽ

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົນຂີ້ທູດໃຫ້ດີສະອາດ

Jesus Cleanses a Leper

(ມທ 8:1-4; ລກ 5:12-16)

40 ຄົນຂີ້ທູດຜູ້ນຶ່ງໄດ້ມາຫາພຣະອົງຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງໂຜດຊ່ອຍ ເຂົາໄດ້ຄຸເຂົ່າລົງທູນວ່າ, “ຖ້າທ່ານພໍໃຈກໍອາດຈະ
ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດີສະອາດໄດ້”

41 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງມີພຣະທັຍສົງສານຄົນນັ້ນ ແລ້ວຊົງຢຽດພຣະຫັດອອກຖືກເຂົາຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາພໍໃຈແລ້ວ ຈົ່ງ
ດີສະອາດເສັຽ”
42 ແລະໃນທັນໃດນັ້ນພຍາດຂີ້ທູດກໍຫາຍແລະຄົນນັ້ນກໍສະອາດ
43 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງຄົນນັ້ນຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ໜີໄປທັນທີ
44 ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງລະວັງ, ຢ່າບອກສິ່ງໃດໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງ ແຕ່ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ປະໂຣຫິດ ແລະຖວາຍ
ເຄື່ອງບູຊາຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນຫລັກຖານຕໍ່ເຂົາວ່າເຈົ້າດີສະອາດແລ້ວ”
45 ແຕ່ຄົນນັ້ນ ເມື່ອອອກໄປແລ້ວກໍຕັ້ງຕົ້ນປ່າວຮ້ອງຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ເຣື່ອງນັ້ນຊ່າລືໄປ ຈົນພຣະອົງຈະສະ
ເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງໂດຍເປີດເຜີຍຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ແຕ່ປະທັບຢູ່ພາຍນອກໃນບ່ອນສງັດຕ່າງໆ ແລະມີຄົນຈາກທຸກ
ທີ່ທຸກບ່ອນມາຫາພຣະອົງ

2 ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົນເປັ້ຽໃຫ້ຄືນດີປົກກະຕິ

Jesus Heals a Paralytic

(ມທ 9:1-8; ລກ 5:17-26)

1 ຄັນລ່ວງໄປບໍ່ເຖິງ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາໃນເມືອງກາເປນາອູມອີກ ແລະຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າພຣະອົງ
ຊົງປະທັບຢູ່ເຮືອນ
2 ຂນະນັ້ນມີຄົນຫລວງຫລາຍມາໂຮມກັນຈົນບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ ແມ່ນຈະເຂົ້າໄປໃກ້ປະຕູກໍບໍ່ໄດ້ ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວ
ພຣະທັມໃຫ້ເຂົາຟັງ
3 ສ່ວນຄົນຈຳພວກນຶ່ງໄດ້ນຳຄົນເປັ້ຽຜູ້ນຶ່ງມາຫາພຣະອົງ ມີສີ່ຄົນຫາມ
4 ເມື່ອເຂົາເຂົ້າໄປເຖິງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເພາະຄົນຫລາຍ ເຂົາຈຶ່ງຮື້ຫລັງຄາຊື່ບ່ອນພຣະອົງປະທັບນັ້ນ ເມື່ອຮື້ເປັນ
ປ່ອງແລ້ວ ເຂົາກໍຢ່ອນບ່ອນນອນທີ່ຄົນເປັ້ຽນອນຢູ່ນັ້ນລົງ
5 ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ ກໍຊົງກ່າວແກ່ຄົນເປັ້ຽນັ້ນວ່າ, “ລູກເອີຍ, ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະ
ພັຍແລ້ວ”
6 ແຕ່ມີພວກນັກທັມບາງຄົນນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຄຶດໃນໃຈວ່າ,
7 “ເປັນຫຍັງຄົນນີ້ຈຶ່ງເວົ້າແນວນັ້ນ ເປັນການໝິ່ນປມາດພຣະເຈົ້າແທ້ ໃຜຈະຍົກຄວາມຜິດບາບໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ພຣະ
ເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ”
8 ແລະໃນທັນໃດນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບໃນພຣະທັຍວ່າ ເຂົາກຳລັງຄຶດໃນໃຈຢ່າງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
“ເຫດສັນໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຄຶດໃນໃຈຢ່າງນີ້
9 ຈະບອກແກ່ຄົນເປັ້ຽນັ້ນວ່າ “ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພັຍແລ້ວ” ຫລືຈະບອກວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເອົາບ່ອນນອນ
ຂອງເຈົ້າຍ່າງໄປ” ອັນໃດຈະງ່າຍກວ່າກັນ
10 ແຕ່ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ບຸດມະນຸດມີສິດອຳນາດໃນໂລກ ໃຫ້ອະພັຍຄວາມຜິດບາບໄດ້” ພຣະອົງ
ຈຶ່ງກ່າວແກ່ຄົນເປັ້ຽນັ້ນວ່າ,
11 “ເຮົາສັ່ງເຈົ້າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປບ້ານເສັຽ”
12 ຄົນເປັ້ຽກໍລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງຕົນອອກໄປຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງທັນທີ ເຂົາທັງປວງກໍງຶດປລາດໃຈ
ຫລາຍຈຶ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອ”

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເລວີ

Jesus Calls Levi

(ມທ 9:9-13; ລກ 5:27-32)

13 ຝ່າຍພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປຕາມແຄມທະເລສາບອີກ ປະຊາຊົນທັງຫລາຍກໍມາຫາພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງສອນເຂົາ
14 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດໄປນັ້ນ ກໍຊົງເຫັນເລວີລູກອາລາຟາຍນັ່ງຢູ່ດ່ານພາສີ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ທ່ານ
ວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ" ເຂົາກໍລຸກຂຶ້ນຕາມພຣະອົງໄປ
15 ເມື່ອພຣະອົງໄປປະທັບສເວີຍອາຫານຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເລວີ ມີຄົນເກັບພາສີແລະຄົນນອກສິນທັມຫລາຍຄົນນັ່ງ
ຮ່ວມໂຕະກັບພຣະເຢຊູແລະພວກສິດຂອງພຣະອົງ ເພາະມີຄົນຕິດຕາມພຣະອົງໄປຫລາຍ
16 ແລະມີພວກນັກທັມຝ່າຍຟາຣີຊາຍ ເມື່ອເຫັນພຣະອົງຊົງສເວີຍອາຫານກັບຄົນນອກສິນທັມແລະຄົນເກັບພາສີ
ໄດ້ທ້ວງຖາມພວກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, "ເປັນຫຍັງໜໍ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບປະທານຮ່ວມກັບຄົນນອກສິນທັມແລະ
ຄົນເກັບພາສີ"
17 ຄັນພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ກໍຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່ຕ້ອງການໝໍຢາ ແຕ່ຄົນເຈັບຕ້ອງການໝໍ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະເອີ້ນເອົາຄົນສິນທັມ ແຕ່ມາເອີ້ນເອົາຄົນນອກສິນທັມ"

ບັນຫາການຖືສິນອົດອາຫານ

The Question about Fasting

(ມທ 9:14-17; ລກ 5:33-39)

18 ມີພວກສິດຂອງໂຢຮັນແລະພວກຟາຣີຊາຍກຳລັງຖືສິນອົດອາຫານ ແລ້ວມີບາງຄົນມາທູນພຣະອົງວ່າ, "ເຫດ
ສັນໃດພວກສິດຂອງໂຢຮັນແລະສິດຂອງຟາຣີຊາຍເຄີຍຖືສິນອົດອາຫານ ແຕ່ພວກສິດຂອງທ່ານບໍ່ຖື"
19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຍັງຢູ່ນຳເຂົາ ພວກເພື່ອນຂອງເຈົ້າບ່າວນັ້ນຈະຖືສິນອົດອາຫານຢູ່ບໍ່
ໄດ້ຕີ້ ເຈົ້າບ່າວຢູ່ນຳເຂົານານເທົ່າໃດ ເຂົາຈະຖືສິນອົດອາຫານນານເທົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້
20 ແຕ່ຈະມີວັນນຶ່ງເຈົ້າບ່າວຕ້ອງຖືກຍົກຍ້າຍຈາກເຂົາໄປ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ເຂົາຈຶ່ງຈະຖືສິນອົດອາຫານ
21 "ບໍ່ຫ່ອນມີຜູ້ໃດເອົາຕ່ອນຜ້າໃໝ່ມາຕາບເສື້ອເກົ່າ ຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເມື່ອຕ່ອນຜ້າໃໝ່ຫົດກໍຈະເຮັດໃຫ້ເສື້ອເກົ່າ
ນັ້ນຂາດ ແລະບ່ອນຂາດນັ້ນກໍຈະກວ້າງອອກອີກ
22 ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາເຫລົ້າແວງໃໝ່ມາໃສ່ໄວ້ໃນຖົງໜັງເກົ່າ ຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນເຫລົ້າແວງໃໝ່ກໍຈະເຮັດໃຫ້ຖົງໜັງ
ນັ້ນຂາດໄປ ທັງເຫລົ້າແວງແລະຖົງໜັງກໍຈະເສັຽໄປນຳກັນ ແຕ່ເຫລົ້າແວງໃໝ່ຕ້ອງໃສ່ໄວ້ໃນຖົງໜັງໃໝ່"

ບັນຫາເຣື່ອງວັນສະບາໂຕ

Pronouncement about the Sabbath

(ມທ 12:1-8; ລກ 6:1-5)

23 ຢູ່ມາໃນວັນສະບາໂຕວັນນຶ່ງ ພຣະອົງກຳລັງສະເດັດຜ່ານທົ່ງນາໄປ ແລະເມື່ອພວກສິດຂອງພຣະອົງຍ່າງຕິດ
ຕາມໄປ ກໍຕັ້ງຕົ້ນເດັດເອົາຮວງເຂົ້າໄປນຳ
24 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ເປັນແນວໃດພວກສິດຂອງທ່ານຈຶ່ງເຮັດຜິດຕໍ່ກົດຂອງວັນ
ສະບາໂຕ"
25 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ອ່ານຈັກເທື່ອຫລື ຊຶ່ງດາວິດໄດ້ເຮັດເມື່ອອຶດຢາກຂາດອາຫານ
ທັງທ່ານແລະພັກພວກຂອງຕົນ

26 ຄືຄາວເມື່ອອະບີອາທາເປັນມະຫາປະໂຣຫິດ ດາວິດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮັບປະທານ
ເຂົ້າຈີ່ທີ່ຕັ້ງຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກ ທີ່ພຣະບັນຍັດຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຜກິນ ເວັ້ນແຕ່ພວກປະໂຣຫິດເທົ່ານັ້ນ ແລະຊໍ້າຍັງຍື່ນ
ໃຫ້ພັກພວກຮັບປະທານເໝືອນກັນ”
27 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ວັນສະບາໂຕຊົງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອມະນຸດ ບໍ່ແມ່ນຊົງສ້າງມະນຸດໄວ້ສໍາລັບວັນສະບາໂຕ
28 ເພາະເຫດນັ້ນບຸດມະນຸດຈຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງວັນສະບາໂຕເໝືອນກັນ”

3 ຊາຍມືລີບເບື້ອງນຶ່ງ

The Man with A withered Hand

(ມທ 12:9-14; ລກ 6:6-11)

1 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບເຂົ້າໂຮງທັມມະເທສນາອີກ ແລະທີ່ນັ້ນມີຄົນນຶ່ງມືເບື້ອງນຶ່ງລີບ
2 ເຂົາຊອມເບິ່ງວ່າພຣະອົງຈະຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນນັ້ນດີໃນວັນສະບາໂຕ ຫລືເພື່ອເຂົາຈະຟ້ອງພຣະອົງໄດ້
3 ສ່ວນພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຄົນມືລີບວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຢືນຂ້າງໜ້າສາ”
4 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ໃນວັນສະບາໂຕຄວນຈະເຮັດການດີ ຫລືຄວນຈະເຮັດການຮ້າຍ ຈະເອົາຊີວິດ
ໄວ້ຫລືຈະຕັດຊີວິດເສັຽ” ແຕ່ເຂົາກໍມິດຢູ່
5 ເມື່ອທອດພຣະເນດເບິ່ງອ້ອມເຂົາດ້ວຍຄວາມເຄືອງພຣະທັຍ ພຣະອົງກໍຊົງເປັນທຸກພຣະທັຍເພາະໃຈເຂົາແຂງ
ກະດ້າງປົກຕັນ ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຄົນມືລີບນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງຢຽດມືອອກ” ຄົນນັ້ນກໍຢຽດມືອອກ ແລະມືຂອງ
ຕົນກໍດີເປັນປົກກະຕິ
6 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນເຂົາໄດ້ປຶກສາກັນກັບພັກພວກຂອງເຮໂຣດເຣື່ອງພຣະ
ອົງວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະຂ້າພຣະອົງໄດ້

ປະຊາຊົນທັງຫລາຍແຄມຝັ່ງທະເລສາບ

A Multitude at the Seaside

(ມທ 12:15-21)

7 ຝ່າຍພຣະເຢຊູສະເດັດອອກມາທີ່ນັ້ນໄປສູ່ທະເລສາບ ພ້ອມກັບພວກສິດຂອງພຣະອົງ ແລະຄົນເປັນຈໍານວນ
ຫລາຍຈາກແຂວງຄາລິເລໄດ້ຕາມໄປ ທັງຈາກແຂວງຢູດາຍ
8 ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຈາກເມືອງອີດູເມອາ ຈາກແມ່ນໍ້າຢໍດາເນຟາກຕາເວັນອອກ ແລະຈາກອ້ອມແອ້ມເມືອງຕີ
ເຣ ກັບຊີໂດນ ພວກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ມາຫາພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ຍິນເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາຢູ່ນັ້ນ
9 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງພວກສິດໃຫ້ເອົາເຮືອນ້ອຍມາຄອຍຮັບພຣະອົງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ປວງຊົນບຽດພຣະອົງ
10 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດຫລາຍຄົນໃຫ້ດີພຍາດ ຈົນບັນດາຜູ້ມີພຍາດຕ່າງໆໄດ້ບຽດກັນເຂົ້າຫາພຣະອົງ
ເພື່ອຈະຈັບບາຍພຣະອົງ
11 ແລະຜີຖ່ອຍຮ້າຍທີ່ສິງຢູ່ໃນຄົນຫລາຍຄົນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນພຣະອົງກໍໄດ້ໝູບລົງຂາບພຣະອົງແລ້ວຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,
“ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”
12 ຝ່າຍພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງຫ້າມຢ່າງເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ມັນປະກາດພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

ພຣະເຢຊູຊົງເລືອກຕັ້ງສາວົກສິບສອງຄົນ

Jesus Appoints the Twelve

(ມທ 10:1-4; ລກ 6:12-16)

13 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນພູເຂົາ ແລະພໍພຣະທັຍຈະເອີ້ນຜູ້ໃດມາພຣະອົງກໍຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນ ແລ້ວເຂົາກໍໄດ້ມາ
ຫາພຣະອົງ
14 ພຣະອົງຊົງຕັ້ງສິດສິບສອງຄົນໄວ້ (ຈຶ່ງຊົງເອີ້ນເຂົາວ່າອັຄສາວົກ) ໃຫ້ຢູ່ກັບພຣະອົງເພື່ອຊົງໃຊ້ເຂົາໄປປະກາດ
15 ແລະຊົງໃຫ້ມີອຳນາດຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້
16 (ສິບສອງຄົນນີ້ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້) ຄືຊີໂມນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານຊື່ອີກວ່າເປໂຕ
17 ແລະຢາໂກໂບລູກເຊເບດາຍ ກັບໂຢຮັນນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາ (ທັງສອງຄົນນີ້ ພຣະອົງຊົງປະທານຊື່ອີກວ່າໂບອະ
ເນເຄ ແປວ່າຄົນໃຈຮຸນແຮງ)
18 ອັນເດອາ ຟີລິບ ບາຣະໂທໂລມາຍ ມັດທາຍ ໂທມາ ຢາໂກໂບລູກອາລາຟາຍ ທາດາຍ ຊີໂມນ ພັກຊາດນິຍົມ
19 ແລະຢູດາອິສະກາຣີອົດ ຜູ້ໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງນັ້ນ

ພຣະເຢຊູກັບເບເອນເຊບູນ

Jesus and Beelzebul

(ມທ 12:22-32; ລກ 11:14-23)

20 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບຄືນທີ່ຢູ່ແລະປະຊາຊົນກໍມາອັ່ງອໍກັນ ຈົນພຣະເຢຊູກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ
ຮັບປະທານອາຫານບໍ່ໄດ້
21 ເມື່ອຍາດມິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນເຫດການນັ້ນ ເຂົາກໍອອກໄປເພື່ອຈະຈັບພຣະອົງໄວ້ ເພາະເຂົາຄຶດວ່າ ທ່ານ
ເສັຽຈິດແລ້ວ
22 ພວກນັກທັມຊຶ່ງລົງມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຜູ້ນີ້ມີຜີເບເອນເຊບູນສິງຢູ່ ແລະທີ່ທ່ານຂັບໄລ່ຜີອອກ
ໄດ້ກໍເພາະໃຊ້ອຳນາດນາຍຜີນັ້ນ”
23 ຝ່າຍພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອີ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາກ່າວແກ່ເຂົາເປັນຄຳອຸປມາວ່າ, “ຊາຕານຈະຂັບໄລ່ຕົວມັນເອງໃຫ້
ອອກໄດ້ຢ່າງໃດ
24 ຖ້າອານາຈັກໃດເກີດແຕກແຍກຈາກກັນ ອານາຈັກນັ້ນຈະຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ບໍ່ໄດ້
25 ຖ້າຄົວເຮືອນໃດເກີດແຕກແຍກຈາກກັນ ຄົວເຮືອນນັ້ນຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ບໍ່ໄດ້
26 ແລະຖ້າຊາຕານຈະຕໍ່ສູ້ກັບຕົວມັນເອງ ແລະແຕກແຍກກັນ ມັນຈະຕັ້ງຢູ່ບໍ່ໄດ້ ມີແຕ່ຈະສູນຫາຍໄປ
27 ບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນແຂງແຮງ ແລະປຸ້ນເອົາຊັບໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ຈະມັດຄົນແຂງແຮງນັ້ນໄວ້
ເສັຽກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງຈະປຸ້ນເຮືອນນັ້ນໄດ້
28 “ເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄວາມຜິດບາບທຸກຢ່າງກັບຄຳໝິ່ນປມາດທີ່ເຂົາກ່າວນັ້ນ ຈະຊົງ
ໂຜດໃຫ້ອະພັຍແກ່ມະນຸດໄດ້
29 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະກ່າວຄຳໝິ່ນປມາດຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຈະຊົງໂຜດໃຫ້ອະພັຍແກ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ ແຕ່ຜູ້
ນັ້ນຈະມີໂທດຕລອດໄປເປັນນິດ”
30 ທີ່ຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນກໍເພາະເຂົາກ່າວວ່າ, “ທ່ານມີຜີຮ້າຍສິງຢູ່”

ມານດາແລະພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ

The True Kindred of Jesus

(ມທ 12:46-50; ລກ 8:19-21)

31 ເວລານັ້ນມານດາແລະພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງມາຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ ແລ້ວໃຊ້ຄົນເຂົ້າໄປທູນເຊີນພຣະອົງ

32 ແລະປະຊາຊົນກໍນັ່ງອ້ອມພຣະອົງ ເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ມານດາແລະພວກນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານ
ມາຫາທ່ານ ຄອຍຢູ່ຂ້າງນອກ”
33 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ໃຜເປັນມານດາແລະເປັນນ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ”
34 ພຣະອົງທອດພຣະເນດຄົນທັງປວງທີ່ນັ່ງຢູ່ອ້ອມ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ນີ້ຄືມານດາແລະນ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ
35 ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດຈະເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ ເປັນນ້ອງຊາຍ ນ້ອງສາວ ແລະເປັນມານດາ
ຂອງເຮົາ”

4 ຄຳອຸປມາເຣື່ອງຜູ້ຫວ່ານພືດ

The Parable of the Sower

(ມທ 13:1-23; ລກ 8:4-15)

1 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນຢູ່ແຄມທະເລອີກ ປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍໄດ້ພາກັນມາຫາພຣະອົງ ຈົນພຣະ
ອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າປະທັບໃນເຮືອທີ່ທະເລ ແລະປະຊາຊົນຢູ່ບົກແຄມຝັ່ງ
2 ພຣະອົງໄດ້ຊົງສອນເຂົາຫລາຍປະການເປັນຄຳອຸປມາ ແລະໃນການສອນນັ້ນພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
3 “ຈົ່ງຟັງເທີນ ມີຄົນນຶ່ງອອກໄປຫວ່ານພືດ
4 ແລະເມື່ອກຳລັງຫວ່ານຢູ່ນັ້ນ ລາງເມັດກໍຕົກຕາມທາງແລ້ວນົກກໍມາກິນເສັຽ
5 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ບ່ອນຫີນຫລາຍດິນໜ້ອຍຈຶ່ງງອກຂຶ້ນໂລດເພາະດິນບໍ່ເລິກ
6 ເມື່ອຕາເວັນອອກມາກໍແຫ້ມ ຈຶ່ງຫ່ຽວແຫ້ງໄປເພາະບໍ່ມີຮາກ
7 ລາງເມັດກໍຕົກກາງພຸ່ມໜາມ ໜາມກໍປົ່ງຂຶ້ນຫຸ້ມຮັດເສັຽ ຈຶ່ງບໍ່ເກີດຜົນ
8 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ດິນດີ ແລ້ວງອກງາມຈະເຣີນຂຶ້ນ ເກີດຜົນໄດ້ສາມສິບຕໍ່ ຫົກສິບຕໍ່ ແລະຮ້ອຍຕໍ່
9 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຜູ້ໃດມີຫູຢາກຟັງ ຈົ່ງຟັງເອົາ”

ຈຸດປະສົງຂອງຄຳອຸປມາ

The Purpose of the Parables

(ມທ 13:10-17; ລກ 8:9-10)

10 ເມື່ອຫວ້າງຄົນແລ້ວ ພວກທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງພ້ອມດ້ວຍສາວົກສິບສອງຄົນ ໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງເຖິງເຣື່ອງ
ຄຳອຸປມາ
11 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຂໍ້ຄວາມລັບເລິກເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງໂຜດໃຫ້ທ່ານທັງ
ຫລາຍຮູ້ໄດ້ ແຕ່ຝ່າຍຄົນນອກນັ້ນ ບັນດາຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍຄຳອຸປມາທັງຫມົດ
12 ເພື່ອ “ເຂົາເບິ່ງແລ້ວເບິ່ງອີກ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນແລະຟັງແລ້ວຟັງອີກ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຢ້ານວ່າເຂົາຈະຫັນກັບມາຫາ
ພຣະເຈົ້າ ແລະຈະຮັບການຊົງອະພັຍ”

ພຣະເຢຊູຊົງອະທິບາຍຄຳອຸປມາເຣື່ອງຄົນຫວ່ານພືດ

13 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຄຳອຸປມານີ້ພວກທ່ານຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຫລື ແລ້ວພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຄຳອຸປມາທັງ
ປວງນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ
14 ຜູ້ຫວ່ານນັ້ນກໍຫວ່ານພຣະທັມ
15 ເມັດທີ່ຕົກຕາມທາງນັ້ນໄດ້ແກ່ພຣະທັມທີ່ຫວ່ານແລ້ວ ແລະເມື່ອບຸກຄົນໃດຟັງແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນຊາຕານກໍ
ມາຊົງເອົາພຣະທັມທີ່ຫວ່ານໃນໃຈເຂົານັ້ນໄປເສັຽ

16 ແລະເມັດທີ່ຕົກບ່ອນມີຫີນຫລາຍນັ້ນ ໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທັມກໍຮັບເອົາທັນທີດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
17 ແຕ່ບໍ່ມີຮາກໃນຕົວເອງຈຶ່ງທົນຢູ່ຊົ່ວຄາວ ແລະເມື່ອເກີດຄວາມຍາກລຳບາກຫລືການຂົ່ມເຫັງເພາະພຣະທັມນັ້ນ
ຕົນກໍທໍ້ຖອຍໃຈທັນທີ
18 ແລະເມັດທີ່ຕົກກາງພຸ່ມໜາມໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທັມ
19 ແລ້ວຄວາມກັງວົນຕາມທຳມະດາໂລກ ແລະຄວາມຫລອກລວງແຫ່ງຊັບສົມບັດກັບຄວາມໂລບໃນສິ່ງອື່ນໆໄດ້
ເຂົ້າມາຫຸ້ມຮັດພຣະທັມນັ້ນເສັຽ ຈຶ່ງບໍ່ເກີດຜົນ
20 ສ່ວນເມັດທີ່ຕົກໃນດິນດີນັ້ນ ໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທັມແລະຮັບໄວ້ ຈຶ່ງເກີດຜົນໄດ້ສາມສິບຕໍ່ ຫົກສິບຕໍ່ ແລະ
ຮ້ອຍຕໍ່"

ຄຳອຸປມາເຣື່ອງໂຄມໄຟ

A Lamp under a Bushel Basket

(ລກ 8:16-18)

21 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຂົາບໍ່ທ່ອນເອົາໂຄມໄຟມາເພື່ອຕັ້ງໄວ້ລຸ່ມບຸງ ຫລືລຸ່ມຕຽງນອນຕີ້ ບໍ່ແມ່ນ
ເພື່ອຕັ້ງໄວ້ເທິງເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມຫລື
22 ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຈະຕ້ອງປາກົດແຈ້ງ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ປິດບັງໄວ້ຈະຕ້ອງເປີດເຜີຍອອກ
23 ຖ້າໃຜມີຫູຢາກຟັງ ໃຫ້ຟັງເອົາສາ"
24 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຟັງ ທ່ານຈະຕວງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນໃດ ຈະ
ຊົງຕວງໃຫ້ທ່ານດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນນັ້ນ ທັງຈະຊົງເພີ້ມເຕີມໃຫ້ອີກ ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດມີຢູ່ແລ້ວຈະຊົງເພີ້ມເຕີມໃຫ້ຜູ້
ນັ້ນອີກ
25 ແຕ່ຜູ້ໃດບໍ່ມີເຖິງແມ່ນສິ່ງທີ່ຕົນມີຢູ່ນັ້ນຈະຊົງຍຶກເອົາໄປຈາກຜູ້ນັ້ນເສັຽ"

ຄຳອຸປມາເຣື່ອງເມັດທີ່ຈະເຣີນຂຶ້ນ

The Parable of the Growing Seed

26 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າປຽບເໝືອນຄົນນຶ່ງທີ່ຫວ່ານກ້າລົງໃນດິນ
27 ແລ້ວກາງຄືນກໍນອນຫລັບ ກາງເວັນກໍຕື່ນຂຶ້ນ ຝ່າຍກ້ານັ້ນມັນງອກຈະເຣີນຂຶ້ນຢ່າງໃດເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ
28 ເພາະຂີ້ດິນເອງເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນຄືເປັນລຳຕົ້ນກ່ອນ ພາຍຫລັງກໍອອກຮວງ ແລ້ວກໍມີເມັດເຕັມຮວງ
29 ຄັນສຸກແລ້ວເຂົາກໍໃຊ້ຄົນໄປກ່ຽວທັນທີ ເພາະວ່າເຖິງຣະດູກ່ຽວແລ້ວ"

ຄຳອຸປມາເຣື່ອງແກ່ນຜັກກາດ

The Parable of the Mustard Seed

(ມທ 13:31-32; ລກ 13:18-19)

30 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະປຽບເໝືອນສິ່ງໃດ ຫລືຈະສະແດງດ້ວຍຄຳອຸປມາຢ່າງ
ໃດ
31 ກໍປຽບເໝືອນແກ່ນຜັກກາດເມັດນຶ່ງ ເມື່ອຫວ່ານເມັດລົງໃນດິນກໍນ້ອຍກວ່າເມັດທັງປວງທົ່ວໂລກ
32 ແຕ່ເມື່ອຫວ່ານແລ້ວກໍງອກຈະເຣີນໃຫຍ່ຂຶ້ນກວ່າຜັກທັງປວງ ແລະແຕກກິ່ງກ້ານໃຫຍ່ຈົນນົກປ່າມາເຮັດຄອນຢູ່
ໃນຮົ່ມນັ້ນໄດ້"

ການໃຊ້ຄຳອຸປມາ

The Use of Parables

33 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວພຣະທັມເປັນຄຳອຸປມາຢ່າງນັ້ນຫລາຍປະການໃຫ້ເຂົາຟັງຕາມທີ່ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້
34 ແລະນອກຈາກຄຳອຸປມາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວກັບເຂົາ ແຕ່ເມື່ອຫວ້າງຄົນແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງອະທິບາຍສິ່ງສາຣະພັດ
ນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກສິດຟັງແຕ່ຈຳເພາະ

ພຣະເຢຊູຊົງຫ້າມລົມພະຍຸ

Jesus Stills a Storm

(ມທ 8:23-27; ລກ 8:22-25)

35 ໃນເວລາແລງມື້ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຈົ່ງພາກັນຂ້າມໄປຟາກນັ້ນເທາະ”
36 ເມື່ອລາປະຊາຊົນແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງເຊີນພຣະອົງສະເດັດໄປໃນເຮືອທີ່ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ນັ້ນ ແລະມີເຮືອອື່ນ
ຫລາຍລຳໄປພ້ອມ
37 ແລ້ວລົມພະຍຸໃຫຍ່ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ແລະຟອງນ້ຳໄດ້ຊັດເຂົ້າຈົນເຮືອຈວນຈະເຕັມ
38 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງບັນທົມໜຸນໝອນຫລັບຢູ່ທ້າຍເຮືອ ພວກສິດຈຶ່ງມາປຸກພຣະອົງທູນວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ທ່ານບໍ່
ເປັນຫ່ວງດອກຫລື ພວກຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຈົບຫາຍຢູ່ແລ້ວ”
39 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕື່ນຂຶ້ນຫ້າມລົມ ແລະຊົງກ່າວແກ່ທະເລວ່າ, “ມິດສງົບແມ” ແລ້ວລົມກໍເຊົາ ຟອງນ້ຳກໍສງົບງຽບ
ທົ່ວໄປ
40 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຢ້ານ ພວກທ່ານຍັງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອຫລື”
41 ຝ່າຍເຂົາກໍຕົກໃຈຫລາຍແລະເວົ້າຕໍ່ກັນວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດໜໍ ຈົນວ່າລົມແລະທະເລກໍຍອມຟັງທ່ານ”

5 ຄົນທີ່ຜີຮ້າຍສິງ ຢູ່ເຂດແດນຊາວເຄຣະຊາຄືນຄືນດີປົກກະຕິ

Jesus Heals the Gerasene Demoniac

(ມທ 8:28-9:1; ລກ 8:26-39)

1 ຝ່າຍພຣະອົງກັບພວກສິດໄດ້ຂ້າມທະເລໄປເຖິງເຂດແດນຊາວເຄຣະຊາຄືນ
2 ພໍພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນຈາກເຮືອ ກໍມີຄົນນຶ່ງທີ່ມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍສິງຢູ່ໄດ້ອອກຈາກປ່າຊ້າມາພົບພຣະອົງ
3 ຄົນນັ້ນເຄີຍອາສັຍຢູ່ຕາມປ່າຊ້າ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມັດມັນໄວ້ໄດ້ ແມ່ນຈະເອົາໃສ່ໂສ້ລ່າມມັນໄວ້ກໍບໍ່ຢູ່
4 ເພາະວ່າໄດ້ໃສ່ຊືກໃສ່ໂສ້ລ່າມມັນໄວ້ຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ແຕ່ໂສ້ນັ້ນມັນກໍເຮັດຂາດ ແລະຊືກກໍເຮັດຫັກໝຸ່ນໄປ ບໍ່
ມີຜູ້ໃດມີແຮງພໍທີ່ຈະບັງຄັບມັນໄວ້
5 ມັນກໍຮ້ອງຢູ່ເລື້ອຍຕາມປ່າຊ້າແລະທີ່ພູເຂົາທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ແລະເອົາໝາກຫີນປາດຕົວເອງ
6 ຄັນມັນເຫັນພຣະເຢຊູແຕ່ໄກກໍແລ່ນເຂົ້າມາຂາບໄຫວ້ພຣະອົງ
7 ແລ້ວຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນທູນວ່າ, “ເຢຊູບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດເອີຍ, ທ່ານມາຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ ຂໍ
ໃຫ້ທ່ານສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະບໍ່ທໍຣະມານເຮົາ”
8 ມັນເວົ້າດັ່ງນັ້ນກໍເພາະພຣະອົງຊົງບອກມັນວ່າ, “ອ້າຍຜີຖ່ອຍຮ້າຍອອກມາຈາກຄົນນີ້ແມ”
9 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມວ່າ, “ມຶງຊື່ຫຍັງ” ມັນຕອບວ່າ, “ຊື່ກອງທັບເພາະພວກເຮົາມີຫລາຍຕົວນຳກັນ”
10 ມັນຈຶ່ງໜ່ວງໜ່ຽວອ້ອນວອນພຣະອົງບໍ່ໃຫ້ຂັບໄລ່ມັນອອກຈາກເຂດແດນເມືອງນັ້ນ
11 ມີໝູຝູງໃຫຍ່ກຳລັງຫາກິນຢູ່ຕາມຈ້າຍພູນັ້ນ
12 ຜີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ທູນຂໍພຣະອົງວ່າ, “ຂໍໂຜດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າສິງຢູ່ໃນໝູຝູງນີ້ທ້ອນ”

13 ພຣະອົງກໍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ ແລ້ວຜີຖ່ອຍຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງອອກໄປເຂົ້າສິງຢູ່ໃນຝູງໝູ ໝູທັງຝູງປະມານສອງ
ພັນໂຕ ກໍຟ້າວແລ່ນລົງຈາກຕາລິ່ງຊັນໂຕນໃສ່ທະເລຈົມນໍ້າຕາຍທັນທີ
14 ຝ່າຍຄົນລ້ຽງໝູນັ້ນຕ່າງຄົນຕ່າງໜີໄປ ເລົ່າເຣື່ອງທັງໃນເມືອງແລະນອກເມືອງ ແລ້ວຄົນທັງປວງກໍອອກມາເບິ່ງ
ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ
15 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງພຣະເຢຊູກໍເຫັນຄົນທີ່ຜີທັງກອງທັບສິງຢູ່ນັ້ນ ນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າມີສະຕິອາຣົມດີ ເຂົາຈຶ່ງມີໃຈຢ້ານ
16 ແລະພວກຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນກໍເລົ່າເຫດການຊຶ່ງບັງເກີດແກ່ຄົນທີ່ມີຜີສິງຢູ່ນັ້ນ ກັບເຫດການຊຶ່ງບັງເກີດແກ່ຝູງໝູໃຫ້
ເຂົາຟັງ
17 ຄົນທັງຫລາຍກໍຕັ້ງຕົ້ນອ້ອນວອນທູນຂໍໃຫ້ພຣະອົງອອກໄປເສັຽຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາ
18 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດລົງເຮືອ ຄົນທີ່ຜີສິງຢູ່ແຕ່ກ່ອນນັ້ນໄດ້ອ້ອນວອນຂໍຢູ່ກັບພຣະອົງ
19 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ ແຕ່ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ໃຫ້ເຈົ້າເມືອບ້ານຫາຍາດພີ່ນ້ອງ ແລ້ວບອກເຂົາເຖິງເຣື່ອງ
ເຫດການອັນໃຫຍ່ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດແກ່ເຈົ້າ ແລະຊົງພຣະເມດຕາແກ່ເຈົ້າແລ້ວ”
20 ຝ່າຍຄົນນັ້ນກໍທູນລາ ແລ້ວຕັ້ງຕົ້ນປະກາດໃນແຂວງເດກາໂປລີ ເຖິງເຫດການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໂຜດແກ່ຕົນ
ແລະຄົນທັງປວງກໍງຶດປລາດໃຈຫລາຍ

ລູກສາວຂອງຢາອີໂຣແລະຍິງຜູ້ຢື້ຈັບເຄື່ອງທົງຂອງພຣະເຢຊູ

A Girl restored to Life and a woman Healed

(ມທ 9:18-26; ລກ 8:40-56)

21 ຄັນພຣະເຢຊູສະເດັດລົງເຮືອຂ້າມຟາກກັບໄປແລ້ວ ມີຄົນຫລວງຫລາຍມາຫາພຣະອົງ ຝ່າຍພຣະອົງຍັງຊົງປະ
ທັບຢູ່ແຄມທະເລ
22 ມີນາຍໂຮງທັມມະເທສນາຜູ້ຊຶ່ງຊື່ ຢາອີໂຣຍ່າງມາ ແລະເມື່ອທ່ານເຫັນພຣະເຢຊູກໍຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງ
ພຣະອົງ
23 ແລ້ວທູນອ້ອນວອນໜ່ວງໜ່ຽວພຣະອົງວ່າ, “ລູກສາວນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບຈວນຈະຕາຍແລ້ວ ຂໍເຊີນທ່ານ
ໄປຢຽດມືວາງລົງໃສ່ມັນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ພົ້ນຕາຍມີຊີວິດຢູ່”
24 ຝ່າຍພຣະອົງກໍສະເດັດໄປກັບຄົນນັ້ນ ມີຄົນຫລວງຫລາຍຕາມໄປແລະບຽດພຣະອົງ
25 ມີຍິງຄົນນຶ່ງເປັນພຍາດເລືອດຕົກໄດ້ສິບສອງປີມາແລ້ວ
26 ນາງໄດ້ທົນທຸກລຳບາກຫລາຍເຕັມທີ ເຖິງມີໝໍຫລາຍຄົນໄດ້ປິ່ນປົວແລະໄດ້ເສັຽຊັບທັງໝົດພຍາດນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ທຸ
ເລົາລົງແຕ່ແຮ່ງກໍາເລີບຂຶ້ນ
27 ເມື່ອຍິງນັ້ນໄດ້ຍິນເຖິງເຣື່ອງພຣະເຢຊູ ນາງກໍຍ່າງເຂົ້າປົນກັບປະຊາຊົນທີ່ເບື້ອງຫລັງພຣະອົງ ແລ້ວບາຍເຄື່ອງ
ທົງຂອງພຣະອົງ
28 ເພາະນາງເວົ້າວ່າ, “ຖ້າເຮົາໄດ້ບາຍເສື້ອຂອງທ່ານແຕ່ເທົ່ານັ້ນເຮົາກໍຈະດີພຍາດ”
29 ໃນທັນໃດນັ້ນເລືອດທີ່ຕົກນັ້ນກໍຢຸດແຫ້ງໄປ ແລະຍິງຄົນນັ້ນກໍຮູ້ສຶກຕົວວ່າໄດ້ດີພຍາດແລ້ວ
30 ບັດດຽວນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ສຶກວ່າຣິດໄດ້ອອກຈາກພຣະອົງແລ້ວ ຈຶ່ງທອດພຣະເນດທາງປະຊາຊົນຖາມວ່າ,
“ແມ່ນໃຜໄດ້ບາຍເສື້ອຂອງເຮົາ”
31 ຝ່າຍພວກສິດກໍທູນວ່າ, “ທ່ານເຫັນແລ້ວປະຊາຊົນກຳລັງບຽດທ່ານຢູ່ ແລະຍັງຈະຖາມອີກຫລືວ່າ ໃຜໄດ້ບາຍ
ເຮົາ”
32 ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງອ້ອມ ປະສົງຈະເຫັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດການນັ້ນ
33 ຝ່າຍຜູ້ຍິງນັ້ນກໍຢ້ານຈົນຕົວສັ່ນ ເພາະຮູ້ເຣື່ອງທີ່ເກີດແກ່ຕົນ ຈຶ່ງມາຂາບລົງທູນຕໍ່ພຣະອົງຕາມຄວາມຈິງທັງສິ້ນ

34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຍິງນັ້ນວ່າ, “ລູກຍິງເອີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ ຈົ່ງໄປເປັນສຸກ
ແລະດີພຍາດເທີນ”
35 ໃນຂນະທີ່ພຣະເຢຊູຍັງຊົງກ່າວຢູ່ນັ້ນ ມີບາງຄົນມາຈາກເຮືອນນາຍໂຮງທັມບອກວ່າ, “ລູກສາວຂອງທ່ານຕາຍ
ເສັຽແລ້ວ ຍັງຈະຣົບກວນອາຈານອີກເຮັດຫຍັງ”
36 ຝ່າຍພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງຄວາມເຂົາເວົ້ານັ້ນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ນາຍໂຮງທັມວ່າ, “ຢ່າວິຕົກເທາະ ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່າ
ນັ້ນ”
37 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດໄປນຳ ເວັ້ນແຕ່ເປໂຕ ຢາໂກໂບ ແລະໂຢຮັນນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ
38 ຄັນພຣະອົງສະເດັດພ້ອມກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປເຖິງເຮືອນນາຍໂຮງທັມແລ້ວ ກໍຊົງເຫັນການຫວຸ້ນວາຍທັງຄົນ
ຮ້ອງໄຫ້ແຜດສຽງຮ່ຳໄຮຫລາຍຢູ່
39 ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປເຖິງແລ້ວກໍຊົງຖາມວ່າ, “ພວກເຈົ້າພາກັນຫວຸ້ນວາຍຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເດັກ
ນ້ອຍນັ້ນບໍ່ຕາຍດອກແຕ່ຫລັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ”
40 ເຂົາກໍພາກັນຫົວຂວັນພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຊົງໄລ່ຄົນທັງປວງອອກແລ້ວ ຈຶ່ງພາພໍ່ແມ່ກັບສິດທັງສາມທີ່
ຕາມພຣະອົງມານັ້ນເຂົ້າໄປໃນບ່ອນເດັກນ້ອຍຢູ່
41 ພຣະອົງຊົງຈັບມືເດັກນ້ອຍນັ້ນແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ຕາລີທາກູມ” ແປວ່າ “ຍິງນ້ອຍເອີຍ, ເຮົາບອກເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ
ແມ”
42 ໃນທັນໃດນັ້ນເດັກນ້ອຍນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນຍ່າງໄປມາ ເພາະວ່າອາຍຸເຂົາໄດ້ສິບສອງປີແລ້ວ ໃນບັດດຽວນັ້ນຄົນທັງ
ປວງກໍງຶດປລາດໃຈຫລາຍ
43 ພຣະອົງກໍຊົງສັ່ງຫ້າມເຂົາຢ່າງເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດບອກຮູ້ເຫດການນີ້ແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງເຂົາໃຫ້ເອົາອາຫານມາໃຫ້
ເດັກນ້ອຍນັ້ນກິນ

6 ຊາວນາຊາເຣັດບໍ່ຮັບພຣະເຢຊູ

The Rejection of Jesus at Nazareth

(ມທ 13:54-58; ລກ 4:16-30)

1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງເມືອງເດີມຂອງພຣະອົງ ແລະພວກສິດກໍຕາມພຣະອົງໄປ
2 ເມື່ອເຖິງວັນສະບາໂຕແລ້ວ ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນໃນໂຮງທັມ ແລະຫລາຍໆຄົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະອົງກໍງຶດປລາດໃຈ
ຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນນີ້ໄດ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາແຕ່ໃສ ສະຕິປັນຍາທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຄົນນີ້ແມ່ນປັນຍາຢ່າງໃດ ເພາະ
ວ່າການອິດທິຣິດຢ່າງນີ້ກໍຍັງສຳເຣັດໄດ້ດ້ວຍມືຂອງເຂົາເອງ
3 ຄົນນີ້ເປັນຊ່າງໄມ້ລູກນາງມາຣີອາບໍ່ແມ່ນຫລື ຢາໂກໂບ, ໂຢເຊ, ຢູດາ ແລະຊີໂມນ ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາບໍ່
ແມ່ນຫລື ພວກນ້ອງສາວຂອງເຂົາກໍຢູ່ທີ່ນີ້ກັບພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຫລື” ເຂົາຈຶ່ງມີໃຈໜ່າຍແໜ່ງພຣະອົງ
4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈະບໍ່ຂາດຄວາມນັບຖື ເວັ້ນແຕ່ໃນເມືອງເດີມຂອງຕົນ
ຖ້າມກາງຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະໃນຄົວເຮືອນຂອງຕົນ”
5 ພຣະອົງຈະກະທຳການອິດທິຣິດທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຊົງວາງພຣະຫັດເທິງຄົນເຈັບປ່ວຍບາງຄົນໃຫ້ດີພຍາດ
6 ພຣະອົງກໍປລາດພຣະທັຍເພາະເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປສັ່ງສອນທົ່ວທຸກບ້ານຮອບ
ເຂດນັ້ນ

ຊົງໃຊ້ສາວົກສິບສອງຄົນໄປ

The Mission of the Twelve

(ມທ 10:5-15; ລກ 9:1-6)

7 ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນສິບສອງຄົນນັ້ນມາ ແລ້ວຊົງຕັ້ງຕົ້ນໃຊ້ເຂົາໃຫ້ອອກໄປເປັນຄູ່ໆແລະຊົງປະທານໃຫ້ເຂົາມີ
ອໍານາດເໜືອຜີຖ່ອຍຮ້າຍ
8 ແລ້ວຊົງສັ່ງເຂົາບໍ່ໃຫ້ເອົາສິ່ງໃດໄປໃຊ້ຕາມທາງ ເວັ້ນແຕ່ໄມ້ເທົ້າສິ່ງດຽວ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາອາຫານຫລືຖົງ ຫລື
ເອົາເງິນໃສ່ກະເປົາສາຍຮັດແອວໄປ
9 ໃຫ້ໃສ່ເກີບ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ໃສ່ເສື້ອສອງໂຕ
10 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຖ້າໄປບ່ອນໃດ ເມື່ອເຂົ້າອາສັຍໃນເຮືອນຫລັງໃດ ກໍໃຫ້ອາສັຍຢູ່ໃນເຮືອນຫລັງ
ນັ້ນກວ່າຈະຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ
11 ແລະຖ້າບ່ອນໃດບໍ່ຕ້ອນຮັບຫລືບໍ່ຟັງທ່ານທັງຫລາຍ ຈົ່ງອອກຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ ແລະຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຕິດຝາຕີນ
ຂອງພວກທ່ານອອກເສັຽ ເພື່ອເປັນພຍານຕໍ່ເຂົາ"
12 ຝ່າຍພວກສິດກໍພາກັນອອກໄປປະກາດໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່
13 ເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍອອກເສັຽຫລາຍໂຕ ແລະເອົານໍ້າມັນທາຄົນເຈັບປ່ວຍຫລາຍຄົນໃຫ້ດີພຍາດ

ຄວາມມໍຣະນາພາບຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

The Death of John the Baptist

(ມທ 14:1-12; ລກ 9:7-9)

14 ຝ່າຍກະສັດເຮໂຣດຊົງຊາບເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູ ເພາະວ່າພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່າລືໄປ ມີບາງຄົນເວົ້າ
ກັນວ່າ, "ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕເປັນຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ ດ້ວຍເຫດນີ້ຣິດອໍານາດນີ້ຈຶ່ງສະແດງອອກມາໃນທ່ານ"
15 ແຕ່ຄົນອື່ນວ່າ, "ເປັນເອລີຢາ" ແລະຄົນອື່ນໆວ່າ, "ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເໝືອນຄົນນຶ່ງໃນພວກຜູ້ປະກາດ
ພຣະທັມແຕ່ກ່ອນ"
16 ຝ່າຍກະສັດເຮໂຣດ ເມື່ອຊາບແລ້ວກໍຊົງກ່າວວ່າ, "ແມ່ນໂຢຮັນຜູ້ເຮົາໄດ້ຕັດຫົວ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ຄືນມາ
ແລ້ວ"
17 ເພາະແມ່ນເຮໂຣດນີ້ເອງໄດ້ຊົງໃຊ້ຄົນໄປຈັບໂຢຮັນຜູກມັດຂອງຄຸກໄວ້ ເພາະເຫັນແກ່ນາງເຮໂຣເດັຽ ພັຣຍາ
ຂອງຟີລິບນ້ອງຊາຍຕົນ ດ້ວຍວ່າເຮໂຣດໄດ້ຮັບເອົານາງນັ້ນມາເປັນພັຣຍາຂອງຕົນ
18 ເພາະໂຢຮັນເຄີຍທູນເຮໂຣດວ່າ, "ທີ່ທ່ານຈະເອົາພັຣຍາຂອງນ້ອງມາເປັນພັຣຍາຂອງຕົນນັ້ນກໍຜິດຕໍ່ກົດ"
19 ແລະນາງເຮໂຣເດັຽກໍຜູກພຍາບາດໂຢຮັນ ມີໃຈຢາກຂ້າທ່ານເສັຽ ແຕ່ຂ້າບໍ່ໄດ້
20 ເພາະເຮໂຣດຊົງຢໍາເກງໂຢຮັນ ດ້ວຍຊາບວ່າໂຢຮັນເປັນຄົນບໍຣິສຸດແລະສັດຊື່ ເຮໂຣດຈຶ່ງຊົງປ້ອງກັນໂຢຮັນ
ໄວ້ ເມື່ອເຮໂຣດໄດ້ຍິນຄໍາສັ່ງສອນຂອງທ່ານ ກໍຊົງລັ່ງເລພຣະທັຍຢ່າງໜັກ ແຕ່ກໍຍັງຍອມຟັງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
21 ຄັນຢູ່ມາວັນນຶ່ງເປັນໂອກາດດີ ຄືເປັນວັນສລອງວັນກໍາເນີດຂອງເຮໂຣດ ເຮໂຣດໄດ້ຊົງຈັດການກິນລ້ຽງພວກ
ເສນາບໍດີກັບນາຍທະຫານຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະບັນດາຄົນສໍາຄັນໃນແຂວງຄາລີເລ
22 ເມື່ອບຸດຍິງຂອງນາງເຮໂຣເດັຽຜູ້ນັ້ນເຂົ້າມາຟ້ອນລໍາກໍເຮັດໃຫ້ກະສັດເຮໂຣດຊອບພຣະທັຍ ແລະແຂກທີ່ມາ
ຮ່ວມຊອບໃຈເໝືອນກັນ ກະສັດຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຍິງສາວນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຈະຂໍສິ່ງໃດກໍຈະໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ"
23 ແລະກະສັດຈຶ່ງຊົງສາບານປະຕິຍານຕົວວ່າ, "ເຈົ້າຈະຂໍສິ່ງໃດ ເຮົາຈະໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ ຈົນເຖິງເຄິ່ງຣາຊສົມບັດຂອງ
ເຮົາ"
24 ຍິງສາວນັ້ນຈຶ່ງອອກໄປຖາມມານດາວ່າ, "ລູກຈະຂໍສິ່ງໃດຈຶ່ງຈະດີ" ມານດາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຂໍຫົວໂຢຮັນບັບຕິສະ
ໂຕສາ"

25 ໃນທັນໃດນັ້ນຍິງສາວກໍຮີບເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດທູນວ່າ, "ທ່ານໂທດທານຊີວິດ ຂໍປະທານຫົວໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ
ໃສ່ຖາດມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດຽວນີ້ເທີນ"
26 ພຣະອົງຊົງທຸກພຣະທັຍຢ່າງໜັກ ແຕ່ເພາະເຫດໄດ້ຊົງສາບານຕົວໄວ້ ແລະເພາະເຫັນແກ່ໜ້າແຂກທີ່ມາຮ່ວມ
ກໍບໍ່ຢາກຂັດຂືນນາງ
27 ໃນຂນະນັ້ນກະສັດຈຶ່ງຊົງຮັບສັ່ງທະຫານຮັກສາພຣະອົງຜູ້ນຶ່ງ ໃຫ້ໄປເອົາຫົວໂຢຮັນມາ ທະຫານຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄປຕັດ
ເອົາຫົວໂຢຮັນໃນຄຸກ
28 ໃສ່ຖາດມາໃຫ້ແກ່ຍິງສາວນັ້ນ ແລະນາງກໍສົ່ງໃຫ້ມານດາຂອງຕົນ
29 ເມື່ອພວກສິດຂອງໂຢຮັນຮູ້ເຫດການນັ້ນແລ້ວ ກໍມາຮັບເອົາສົບຂອງທ່ານໄປວາງໄວ້ໃນອຸບໂມງ

ພຣະເຢຊູຊົງລ້ຽງຫ້າພັນຄົນ

Feeding the Five Thousand

(ມທ 14:13-21; ລກ 9:10-17; ຢຮ 6:1-14)

30 ຝ່າຍອັຄສາວົກໄດ້ພາກັນມາເຝົ້າພຣະເຢຊູ ທູນລາຍງານທັງໝົດທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດ ແລະໄດ້ສັ່ງສອນໃຫ້ພຣະອົງຊົງ
ຊາບ
31 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກເຮົາຈົ່ງພາກັນໄປໃນບ່ອນສງັດ ໃຫ້ພວກທ່ານພັກເຊົາເມື່ອຍຈັກໜ້ອຍ
ນຶ່ງ" ເພາະມີຄົນຫລວງຫລາຍທຽວໄປມາ ຈົນບໍ່ມີເວລາຫວ້າງພໍຈະຮັບປະທານອາຫານໄດ້
32 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດລົງເຮືອພ້ອມກັບສາວົກໄປຍັງບ່ອນສງັດຢູ່ຕ່າງຫາກ
33 ຫລາຍຄົນໄດ້ເຫັນພຣະອົງກັບພວກສາວົກພວມໄປ ເຂົາກໍສັງເກດຮູ້ຈຶ່ງຮີບພາກັນອອກຈາກທຸກບ້ານທຸກເມືອງ
ຍ່າງໄປເຖິງທີ່ນັ້ນກ່ອນ
34 ຄັນພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນຈາກເຮືອນແລ້ວ ກໍຊົງເຫັນປະຊາຊົນໝູ່ໃຫຍ່ ແລະຊົງສົງສານເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາເປັນ
ເໝືອນຝູງແກະບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນເຂົາເປັນຫລາຍຂໍ້ຫລາຍປະການ
35 ເມື່ອຄ້າຍຄ່ຳມາແລ້ວ ພວກສາວົກມາທູນພຣະອົງວ່າ, "ບ່ອນນີ້ແມ່ນປ່າ ແລະບັດນີ້ກໍຄ້າຍຄ່ຳແລ້ວ
36 ຂໍທ່ານຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເລີກໄປເສັຽ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ໄປຊື້ອາຫານຮັບປະທານຕາມບ້ານໄຮ່ບ້ານນາແຖບນີ້"
37 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຈົ່ງລ້ຽງເຂົາສາ" ເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ຈະໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄປຊື້ອາ
ຫານເຖິງສອງຮ້ອຍຫລຽນເດນາຣິອົນໃຫ້ເຂົາກິນຫລື"
38 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ພວກທ່ານມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ ຈົ່ງໄປເບິ່ງດູ" ແລະເມື່ອຮູ້ແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງທູນວ່າ, "ມີເຂົ້າຈີ່ຫ້າ
ກ້ອນແລະປາສອງໂຕ"
39 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງພວກສາວົກໃຫ້ຈັດຄົນທັງປວງນັ່ງຮ່ວມກັນທີ່ປ່າຫຍ້າສົດເປັນຫມູ່ໆ
40 ແລະປະຊາຊົນໄດ້ນັ່ງລົງເປັນແຖວ ແຖວລະຮ້ອຍຄົນແລະແຖວລະຫ້າສິບຄົນ
41 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັບເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕນັ້ນແລ້ວ ກໍຊົງເງີຍພຣະພັກເບິ່ງຟ້າສວັນ ຂໍພຣະພອນ ແລ້ວ
ຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ຍື່ນໃຫ້ພວກສາວົກໄປແຈກແກ່ຄົນທັງປວງ ແລະປາສອງໂຕນັ້ນກໍຊົງແບ່ງໃຫ້ທົ່ວເຖິງກັນເໝືອນ
ກັນ
42 ເຂົາໄດ້ກິນອີ່ມທຸກຄົນ
43 ສ່ວນຕ່ອນຫັກແລະປາທີ່ເຫລືອນັ້ນ ເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມສິບສອງບຸງ
44 ໃນຈຳນວນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ມີຜູ້ຊາຍຫ້າພັນຄົນ

ພຣະເຢຊູຊົງດຳເນີນເທິງນ້ຳ

Jesus Walks on the Water

(ມທ 14:22-33; ຢຮ 6:15-21)

45 ໃນທັນໃດນັ້ນພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກສາວົກລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປຍັງເມືອງເບັດຊາອີດາກ່ອນ
ຂນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນເລີກໄປ
46 ເມື່ອຊົງລາຈາກເຂົາແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນເນີອພູເພື່ອໄຫວ້ວອນ
47 ເມື່ອຄໍ່າມາແລ້ວເຮືອນັ້ນກໍຢູ່ກາງທະເລ ສ່ວນພຣະອົງຊົງຢູ່ບົກແຕ່ຕົນດຽວ
48 ແລະພຣະອົງທອດພຣະເນດເຫັນພວກສາວົກກໍາລັງແຈວເຮືອດ້ວຍຄວາມລໍາບາກຫລາຍ ເພາະເຮືອຕ້ານ
ທວນລົມຢູ່ ຄັນປະມານຍາມສີ່ກາງຄືນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຍ່າງເທິງນໍ້າໄປຫາພວກສາວົກ ແລະພຣະອົງຊົງຍ່າງດັ່ງ
ຈະກາຍເຂົາໄປ
49 ແຕ່ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງຍ່າງເທິງນໍ້າ ເຂົາກໍຄິດວ່າແມ່ນຜີ ແລ້ວຈຶ່ງພາກັນຮ້ອງຂຶ້ນ
50 ເພາະວ່າທຸກຄົນເຫັນແລ້ວກໍຕົກໃຈ ໃນທັນໃດນັ້ນພຣະອົງຊົງອອກພຣະໂອດກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຢ່ານ້ອຍໃຈ
ເທາະ ແມ່ນເຮົາເອງ ຢ່າຊູ່ຢ້ານ”
51 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນໄປຫາເຂົາເທິງເຮືອ ແລ້ວລົມກໍງຽບລົງ ພວກສາວົກກໍປລາດອັດສະຈັນໃຈເຫລືອເກີນ
52 ເພາະວ່າເຣື່ອງເຂົ້າຈີ່ນັ້ນເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ໃຈຂອງເຂົາຍັງແຂງກະດ້າງປົກຕັນຢູ່

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົນເຈັບປ່ວຍໃນເຄນເນຊາເຣັດ

Healing the Sick in Gennesaret

(ມທ 14:34-36)

53 ຄັນຂ້າມຟາກໄປເຖິງແລ້ວ ເຂົາກໍຈອດທີ່ທ່າເມືອງເຄນເນຊາເຣັດ
54 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນຈາກເຮືອພ້ອມດ້ວຍສາວົກແລ້ວ ຄົນທັງປວງກໍຈໍາພຣະອົງໄດ້ທັນທີ
55 ແລະເຂົາຮີບໄປທົ່ວຂົງເຂດນັ້ນ ຕັ້ງຕົ້ນເອົາຄົນເຈັບປ່ວຍໃສ່ບ່ອນນອນຫາມມາຍັງບ່ອນທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ
ພຣະອົງປະທັບຢູ່
56 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປທີ່ໃດໃນເມືອງຫລື ບ້ານນອກບ້ານນາກໍດີ ເຂົາກໍເອົາຄົນເຈັບປ່ວຍມາວາງໄວ້ຕາມ
ແຄມທາງບ່ອນຊຸມຊົນ ແລ້ວທູນຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍໄດ້ບາຍແຕ່ແຄມເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງ
ແລະຜູ້ໃດໄດ້ບາຍແລ້ວກໍຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ດີພຍາດທຸກຄົນ

7 ຄໍາສອນທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານ

The Tradition of The Elders

(ມທ 15:1-20)

1 ເມື່ອນັ້ນພວກຟາຣີຊາຍແລະນັກທັມບາງຄົນຊຶ່ງມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພາກັນມາຫາພຣະອົງ
2 ເຂົາໄດ້ເຫັນສາວົກຂອງພຣະອົງລາງຄົນຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍມືບໍ່ສະອາດ ຄືບໍ່ລ້າງມືຕາມພິທີກ່ອນ
3 ເພາະວ່າພວກຟາຣີຊາຍກັບຊາວຢິວທັງຫມົດ ເຄີຍຖືຕາມຄໍາສອນທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານວ່າ ຖ້າບໍ່
ໄດ້ລ້າງມືຕາມພິທີຄືແຕ່ມືເຖິງຄໍ່ ເຂົາກໍບໍ່ຮັບປະທານອາຫານ
4 ແລະເມື່ອເຂົາມາຈາກຕລາດ ຖ້າບໍ່ໄດ້ທໍາພິທີຊໍາຣະຕົວກ່ອນ ເຂົາກໍບໍ່ຮັບປະທານອາຫານ ແລະເຂົາຍັງຖືທັມ
ນຽມອື່ນໆອີກຫລາຍຢ່າງ ຄືການລ້າງຖ້ວຍຊາມ ລ້າງພາຊນະທອງແດງທອງເຫລືອງ (ແລະຕຽງນອນ)
5 ພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກນັກທັມຈຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກສິດຂອງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຕິດຕາມຄໍາສອນທີ່
ຕົກທອດມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານ ແຕ່ຍັງຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍມືບໍ່ສະອາດ”

6 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເອຊາຢາໄດ້ທຳນວາຍຄັກແນ່ເຖິງພວກເຈົ້າ ຜູ້ເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້
ວ່າ, “ພົລເມືອງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ກຽດເຮົາແຕ່ປາກ ສ່ວນໃຈຂອງເຂົາຫ່າງໄກຈາກເຮົາ
7 ເຂົານະມັສການເຮົາໂດຍອັປໂຍດ ດ້ວຍເອົາບົດບັນຍັດຂອງມະນຸດມາຕູ່ວ່າ ເປັນພຣະໂອວາດ”
8 ເຈົ້າທັງຫລາຍປະລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກັບໄປຍຶດຖືຕາມຄຳສອນທີ່ຕົກທອດມາຈາກມະນຸດ”
9 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາອີກວ່າ, “ເກີນວ່າດີແທ້ໜໍ ທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ລະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄປຖື
ຕາມຄຳສອນທີ່ສືບຕໍ່ມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານ
10 ເພາະວ່າໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ວ່າ “ຈົ່ງນັບຖືບິດາມານດາຂອງເຈົ້າ” ແລະ “ຜູ້ໃດໝິ່ນປມາດບິດາມານດາຈະຕ້ອງມີ
ໂທດເຖິງຕາຍ”
11 ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າກັບເວົ້າວ່າ “ຖ້າຜູ້ໃດຈະເວົ້າກັບບິດາມານດາວ່າ ສິ່ງໃດຂອງຂ້ອຍທີ່ອາດຊ່ອຍເຫລືອເຈົ້າໄດ້
ສິ່ງນັ້ນເປັນໂກຣະບານ” (ຄືເປັນຂອງຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ)
12 ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຮັດສິ່ງໃດຕໍ່ໄປ ເພື່ອຊ່ອຍບຳຣຸງບິດາມານດາຂອງຕົນ
13 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງລຶບລ້າງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄຳສອນທີ່ຕົກທອດສືບຕໍ່ກັນມາ ແລະສອນຕໍ່ໆກັນໄປ
ແລະການອື່ນໆແບບນີ້ອີກຫລາຍຢ່າງເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເຮັດຢູ່”

ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ

14 ແລ້ວພຣະອົງຊົງເອີ້ນປະຊາຊົນມາອີກ ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງເຮົາແລະເຂົ້າໃຈສາ
15 ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຢູ່ພາຍນອກ ເມື່ອເຂົ້າໄປພາຍໃນມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງໄດ້ ແຕ່ສິ່ງຊຶ່ງອອກມາ
ຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫລະ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ
16 (ຖ້າຜູ້ໃດມີຫູຢາກຟັງ ໃຫ້ຟັງເອົາສາ)”
17 ຄັນພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກປະຊາຊົນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວ ພວກສາວົກໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງເຖິງຄຳອຸປມາ
ນັ້ນ
18 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຖິງພວກທ່ານກໍຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈເໝືອນກັນຫລື ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ສັງເກດຫລື
ວ່າ ສິ່ງໃດແຕ່ພາຍນອກທີ່ເຂົ້າໄປພາຍໃນມະນຸດ ຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປັນຊົ່ວມົວໝອງບໍ່ໄດ້
19 ເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໃຈ ແຕ່ລົງທ້ອງແລ້ວກໍຖ່າຍອອກ” (ທີ່ຊົງສອນຢ່າງນີ້ກໍເປັນການປະກາດວ່າ
ອາຫານທຸກຢ່າງເປັນຂອງສະອາດ)
20 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫລະ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ
21 ເພາະວ່າຈາກພາຍໃນ ຄືຈາກຈິດໃຈມະນຸດມີຄວາມຄຶດຊົ່ວບໍ່ດີ ການຜິດຊາຍຍິງ ການລັກຊັບ ການຂ້າຄົນ
22 ການຫລິ້ນຊູ້ຈາກຜົວເມັຽ ການໂລບ ການອະທັມ ການລໍ້ລວງ ຣາຄະຕັນຫາ ການອິດສາ ການນິນທາ ຄວາມ
ຈອງຫອງ ຄວາມໂງ່ທີ່ປ່ອຍຕົວໄປຕາມລຳພັງໃຈ
23 ສາຣະພັດການຊົ່ວເຫລົ່ານີ້ເກີດມາຈາກພາຍໃນ ແລະເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ

ຄວາມເຊື່ອຂອງຍິງຊີເຣັຽຟອຍນີເກ

The syrophoenician Woman's Faith

(ມທ 15:21-28)

24 ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກທີ່ນັ້ນ ສະເດັດໄປຍັງເຂດແດນເມືອງຕີເຣ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫລັງນຶ່ງໂດຍມີພຣະ
ປະສົງວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ ແຕ່ຊົງລີ້ຢູ່ບໍ່ໄດ້

25 ໃນທັນໃດນັ້ນຍິງຄົນນຶ່ງຊຶ່ງມີລູກສາວທີ່ຜີຖ່ອຍຮ້າຍເຂົ້າສິງ ເມື່ອນາງໄດ້ຍິນຂ່າວເຖິງເຣື່ອງພຣະອົງ ກໍມາຂາບ
ລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ
26 ຍິງຄົນນັ້ນເປັນຊາວກຣີກ ເກີດໃນແຂວງຊີເຣັຽຟອຍນີເກ ນາງໄດ້ທູນອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະອົງຂັບໄລ່ຜີອອກ
ຈາກລູກສາວຂອງຕົນ
27 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ນາງນັ້ນວ່າ, "ໃຫ້ລູກກິນອີ່ມເສັຽກ່ອນ ເພາະວ່າບໍ່ສົມຄວນຈະເອົາອາຫານຂອງລູກ
ໂຍນໃຫ້ຫມານ້ອຍ"
28 ແຕ່ນາງທູນຕອບວ່າ, "ຈິງຢູ່ຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ເຖິງແມ່ນຫມານ້ອຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ໂຕະ ກໍເຄີຍກິນເສດອາຫານຂອງເດັກ
ນ້ອຍນັ້ນ"
29 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ນາງວ່າ, "ເພາະເຫດຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້ານີ້ ຈົ່ງກັບເມືອສາ ຜີຮ້າຍໄດ້ອອກຈາກລູກສາວ
ຂອງເຈົ້າແລ້ວ"
30 ຝ່າຍຍິງນັ້ນໄດ້ກັບເມືອເຮືອນຂອງຕົນ ກໍເຫັນລູກນອນຢູ່ເທິງຕຽງແລະຜີຮ້າຍນັ້ນກໍໄດ້ອອກແລ້ວ

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົນຫູຫນວກປາກກືກ

Jesus Cures a Deaf Man

(ມທ 15:29-31)

31 ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກເຂດເມືອງຕີເຣແລະຜ່ານຊີໂດນ ດຳເນີນໄປຕາມແຂວງເດກາໂປລີມາຍັງທະ
ເລຄາລີເລ
32 ມີຄົນໄດ້ພາຊາຍຫູຫນວກປາກກືກຄົນນຶ່ງມາຫາພຣະອົງ ແລ້ວຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງໂຜດວາງພຣະຫັດເທິງຄົນນັ້ນ
33 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພາກຄົນນັ້ນອອກຈາກປະຊາຊົນໄປຢູ່ຕ່າງຫາກ ຊົງເອົານິ້ວພຣະຫັດແຍ່ຫູຊາຍຄົນນັ້ນທັງສອງ
ກ້ຳ ແລະຊົງບ້ວນນ້ຳລາຍໃສ່ນິ້ວພຣະຫັດແປະລີ້ນຄົນນັ້ນ
34 ແລ້ວພຣະອົງຊົງແຫງນພຣະພັກສູ່ຟ້າ ຊົງຖອນພຣະທັຍກ່າວແກ່ຄົນນັ້ນວ່າ, "ເອບຟາທາ" ແປວ່າ "ຈົ່ງໄຂ
ອອກ"
35 ແລ້ວຫູຄົນນັ້ນກໍໄຂອອກ ແລະສິ່ງທີ່ຂັດລີ້ນກໍຫລຸດ ແລະເຂົາກໍປາກໄດ້ຄັກ
36 ພຣະອົງຊົງຫ້າມຄົນທັງຫລາຍບໍ່ໃຫ້ແຈ້ງຄວາມນີ້ແກ່ຜູ້ໃດ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫ້າມເທົ່າໃດ ເຂົາກໍແຮ່ງເລົ່າລືໄປ
ຫລາຍ
37 ແລະຄົນທັງປວງກໍງຶດປລາດໃຈເຫລືອເກີນ ຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດລ້ວນແຕ່ເປັນການດີ ເຖິງແມ່ນຄົນ
ຫູຫນວກກໍເຮັດໃຫ້ໄດ້ຍິນ ແລະຄົນປາກກືກກໍເຮັດໃຫ້ປາກໄດ້"

8 ຊົງລ້ຽງຄົນສີ່ພັນ

Feeding the Four Thousand

(ມທ 15:32-39)

1 ຄາວນັ້ນ ເມື່ອປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍພາກັນມາອີກ ກໍບໍ່ມີອາຫານກິນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເອີ້ນພວກສາວົກຊົງກ່າວ
ແກ່ເຂົາວ່າ,
2 "ເຮົາສົງສານຄົນເຫລົ່ານີ້ ເພາະເຂົາຄ້າງຢູ່ກັບເຮົາໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ແລະບໍ່ມີອາຫານກິນ
3 ຖ້າເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາກັບເມືອບ້ານເມືອງຍັງຫິວຢູ່ ເຂົາຄົງຈະເມື່ອຍອິດອ່ອນຕາມທາງ ເພາະບາງຄົນມາແຕ່ໄກ"
4 ພວກສາວົກຈຶ່ງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ໃນປ່າຢ່າງນີ້ຈະເອົາອາຫານມາແຕ່ໃສພໍຈະໃຫ້ເຂົາກິນອີ່ມໄດ້"
5 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ" ເຂົາທູນຕອບວ່າ, "ມີເຈັດກ້ອນຂ້ານ້ອຍ"

6 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງປະຊາຊົນໃຫ້ນັ່ງລົງຕາມໜ້າດິນ ເມື່ອຊົງຮັບເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນມາໂມທະນາພຣະຄຸນແລ້ວ ກໍ
ຊົງຫັກຍື່ນໃຫ້ພວກສາວົກໄປແຈກ ພວກສາວົກຈຶ່ງເອົາໄປແຈກໃຫ້ປະຊາຊົນ
7 ແລະເຂົາມີປານ້ອຍບາງໂຕ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຂໍພຣະພອນ ແລ້ວຊົງສັ່ງພວກສາວົກໃຫ້ເອົາປານັ້ນໄປແຈກເໝືອນ
ກັນ ຄົນທັງປວງໄດ້ກິນຈົນອີ່ມ
8 ສ່ວນຕ່ອນຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນ ເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມເຈັດບຸງ
9 ຄົນທີ່ໄດ້ກິນນັ້ນມີປະມານສີ່ພັນຄົນ ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງເຂົາໃຫ້ເລີກໄປ
10 ໃນທັນໃດນັ້ນພຣະອົງກໍສະເດັດລົງເຮືອກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ມາເຖິງເຂດເມືອງດານມານຸທາ

ຂໍໃຫ້ຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັນ

The Demand for a Sign

(ມທ 16:1-4)

11 ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກມາຕັ້ງຕົ້ນໂຕ້ຖຽງກັບພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັນຢ່າງນຶ່ງຈາກສວັນ
ເພື່ອຢາກທົດລອງພຣະອົງ
12 ພຣະອົງຊົງຖອນພຣະທັຍແລ້ວກ່າວວ່າ, “ເປັນຫຍັງຄົນສມັຍນີ້ຈຶ່ງສແວງຫາໝາຍສຳຄັນ ເຮົາບອກເຈົ້າທັງ
ຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຈະບໍ່ຊົງໂຜດໝາຍສຳຄັນແກ່ຄົນສມັຍນີ້”
13 ແລ້ວພຣະອົງສະເດັດຈາກເຂົາລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປອີກ

ເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍ ແລະຂອງພວກເຮໂຣດ

The Yeast of the Pharisees and of Herod

(ມທ 16:5-12)

14 ຝ່າຍພວກສາວົກໄດ້ລືມເອົາເຂົ້າຈີ່ໄປ ແລະໃນເຮືອເຂົາມີເຂົ້າຈີ່ຢູ່ກ້ອນດຽວເທົ່ານັ້ນ
15 ພຣະອົງຊົງຕັກເຕືອນເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງສັງເກດ ແລະລະວັງເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະຂອງເຮໂຣດໃຫ້ດີ”
16 ພວກສາວົກຈຶ່ງເວົ້າກັນຢູ່ວ່າ, “ເຫັນຈະເປັນເພາະເຮົາບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່”
17 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບເລື່ອງນັ້ນຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເຫດສັນໃດພວກທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັນເຖິງເລື່ອງບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ ພວກ
ທ່ານຍັງບໍ່ສັງເກດ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈຫລື ໃຈຂອງພວກທ່ານຍັງປົກຕັນຢູ່ຫລື
18 ມີຕາແລ້ວຍັງບໍ່ເຫັນຫລື ມີຫູແລ້ວຍັງບໍ່ໄດ້ຍິນຫລື ພວກທ່ານຈື່ຈຳບໍ່ໄດ້ຫລື
19 ເມື່ອເຮົາຫັກເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນໃຫ້ແກ່ຫ້າພັນຄົນນັ້ນ ພວກທ່ານເກັບສ່ວນທີ່ເຫລືອນັ້ນໄດ້ເຕັມຈັກບຸງ?” ເຂົາທູນ
ຕອບວ່າ, “ໄດ້ສິບສອງບຸງຂ້ານ້ອຍ”
20 “ເມື່ອເຮົາໄດ້ຫັກເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນໃຫ້ແກ່ຄົນສີ່ພັນຄົນ ພວກທ່ານເກັບສ່ວນທີ່ເຫລືອນັ້ນໄດ້ເຕັມຈັກບຸງ?” ເຂົາ
ທູນຕອບວ່າ, “ໄດ້ເຈັດບຸງຂ້ານ້ອຍ”
21 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຫລື”

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົນຕາບອດທີ່ເມືອງເບັດຊະອີດາ

Jesus Cures a Blind Man at Bethsaida

22 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຍັງເມືອງເບັດຊະອີດາກັບພວກສາວົກ ຊາວເມືອງນັ້ນພາຄົນຕາບອດຄົນນຶ່ງມາຫາພຣະ
ອົງ ທູນອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງບາຍຄົນນັ້ນ

23 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳມືຄົນຕາບອດຈູງເຂົາອອກໄປນອກເມືອງ ເມື່ອຊົງຖົ່ມນໍ້າລາຍໃສ່ຄົນນັ້ນແລະຢຽດພຣະຫັດ
ໃສ່ເຂົາແລ້ວຊົງຖາມວ່າ, “ເຈົ້າເຫັນຫຍັງແດ່ບໍ່”
24 ຄົນນັ້ນເງີຍໜ້າເບິ່ງແລ້ວທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເຫັນຄົນຍ່າງໄປມາ ແຕ່ເບິ່ງເໝືອນຕົ້ນໄມ້”
25 ພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະຫັດໃສ່ຕາເຂົາອີກ ເຂົາກໍມືນຕາເຕັມໜ່ວຍ ແລະຕາເຂົາກໍດີປົກກະຕິ ຈຶ່ງເຫັນທຸກສິ່ງໄດ້
ຄັກ
26 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຫ້ເຂົາກັບເມືອເຮືອນຂອງຕົນ ແລ້ວຊົງສັ່ງວ່າ, “ຢ່າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເມືອງເນີ”

ເປໂຕຮັບວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

Peter’s Declaration about Jesus

(ມທ 16:13-20; ລກ 9:18-20)

27 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກ ອອກໄປຍັງບ້ານທັງຫລາຍເຂດເມືອງກາຍຊາເຣັຽຟີລິບປອຍ
ເມື່ອຢູ່ຕາມທາງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຖາມພວກສາວົກວ່າ, “ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າກັນວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ”
28 ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ຜູ້ລາງຄົນວ່າແມ່ນໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ແຕ່ຄົນອື່ນວ່າແມ່ນເອລີຢາ ແລະຄົນອື່ນອີກວ່າແມ່ນ
ຜູ້ນຶ່ງໃນພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ”
29 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານເດ ວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ” ເປໂຕທູນຕອບວ່າ, “ທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ”
30 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງຫ້າມພວກສາວົກດ້ວຍເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ເຂົາບອກເຣື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ໃດ

ພຣະເຢຊູຊົງທຳນວາຍເຖິງມໍຣະນາພາບຂອງພຣະອົງ

Jesus Foretells His Death and Resurrection

(ມທ 16:21-28; ລກ 9:21-27)

31 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຕັ້ງຕົ້ນກ່າວສອນພວກສາວົກວ່າ, “ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານຫລາຍປະການ ພວກ
ເຖົ້າແກ່ ພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ ແລະພວກນັກທັມຈະບໍ່ຍອມຮັບ ເຂົາຈະໄດ້ຂ້າທ່ານເສັຽ ແລະໃນວັນຖ້ວນ
ສາມທ່ານຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາ”
32 ຄຳເຫລົ່ານີ້ພຣະອົງຊົງກ່າວໂດຍເປີດເຜີຍ ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ພາພຣະອົງໄປຕ່າງຫາກ ແລ້ວຕັ້ງຕົ້ນທູນຫ້າມພຣະ
ອົງຢ່າງແຂງແຮງ
33 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຫັນພຣະພັກເຫັນພວກສາວົກ ກໍຊົງຕິເປໂຕຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, “ອ້າຍຊາຕານເຮີຍ, ຈົ່ງຖອຍໜີ
ຈາກເຮົາເສັຽ ເພາະເຈົ້າຄຶດຢ່າງມະນຸດ ບໍ່ຄຶດຢ່າງພຣະເຈົ້າ”
34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອີ້ນປະຊາຊົນກັບພວກສາວົກເຂົ້າມາ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຕາມເຮົາມາ ໃຫ້
ຜູ້ນັ້ນຕັດສິດຂອງຕົນເສັຽ ແລະຮັບແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນຕິດຕາມເຮົາມາ
35 ເພາະວ່າຜູ້ໃດຢາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ພົ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະເສັຽຊີວິດແຕ່ຜູ້ໃດຈະເສັຽຊີວິດຂອງຕົນເພາະເຫັນ
ແກ່ເຮົາ ແລະເຫັນແກ່ຂ່າວປະເສີດ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຊ່ອຍຊີວິດໃຫ້ພົ້ນ
36 ເພາະຖ້າຜູ້ໃດຈະໄດ້ສິ່ງຂອງໝົດທັງໂລກ ແຕ່ຕ້ອງເສັຽຊີວິດອັນແທ້ຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ປໂຍດອັນໃດ
37 ຫລືຜູ້ນັ້ນຈະນຳເອົາສິ່ງໃດໄປແລກເອົາຊີວິດອັນແທ້ຂອງຕົນກັບຄືນມາ
38 ດ້ວຍວ່າຖ້າຜູ້ໃດມີຄວາມອາຍເພາະເຮົາ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໃນຊົ່ວຊີວິດນີ້ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການບໍ່ສັດຊື່
ແລະຊົ່ວຮ້າຍ ບຸດມະນຸດກໍຈະມີຄວາມອາຍເພາະຜູ້ນັ້ນ ໃນເມື່ອທ່ານມາດ້ວຍສະງ່າຣາສີແຫ່ງພຣະບິດາແລະ
ດ້ວຍຝູງເທວະດາຕົນບໍຣິສຸດ”

9

1 ພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກພວກເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃນພວກຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນີ້ມີລາງຄົນທີ່ຈະ
ບໍ່ຮູ້ຣົດຄວາມຕາຍ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ເຫັນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາດ້ວຍຣິດເດດ"

ຊົງປ່ຽນລັກສະນະພຣະກາຍ

The Transfiguration

(ມທ 17:1-8; ລກ 9:28-36; 2 ປຕ 1:16-18)

2 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ຫົກວັນແລ້ວ ພຣະເຢຊູຊົງພາເປໂຕ ຢາໂກໂບ ແລະໂຢຮັນ ຂຶ້ນພູສູງຈຳເພາະແຕ່ໝູ່ດຽວ ແລ້ວ
ລັກສະນະພຣະກາຍຂອງພຣະອົງກໍປ່ຽນໄປຕໍ່ໜ້າເຂົາ
3 ແລະເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງກໍເກີດຮຸ່ງເຮືອງຂາວເຫລື້ອມຍັບໆຈະຫາຊ່າງຟອກຜ້າທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຟອກໃຫ້
ຂາວຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້
4 ແລ້ວເອລີຢາກັບໂມເຊກໍປາກົດແກ່ສາວົກພວກນັ້ນ ແລະເຝົ້າສົນທະນາຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ
5 ຝ່າຍເປໂຕທູນພຣະເຢຊູວ່າ, "ພຣະອາຈານເອີຍ, ຊຶ່ງພວກຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້ກໍດີຢູ່ ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍພາກັນປຸກຕູບ
ສາມຫລັງ ສຳລັບທ່ານຫລັງນຶ່ງ ສຳລັບໂມເຊຫລັງນຶ່ງ ແລະຫລັງນຶ່ງສຳລັບເອລີຢາ"
6 ທີ່ເປໂຕເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍເພາະບໍ່ຮູ້ຈະວ່າຢ່າງໃດ ດ້ວຍວ່າພວກເຂົາເກີດມີຄວາມຢ້ານເຕັມທີ
7 ແລ້ວມີເມກມາປົກຫຸ້ມເຂົາໄວ້ ແລະມີພຣະສຸຣະສຽງອອກມາຈາກເມກນັ້ນວ່າ, "ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນບຸດທີ່
ຮັກຂອງເຮົາ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຊື່ອຟັງທ່ານ"
8 ໃນບັດດຽວນັ້ນ ເມື່ອເຂົາຫລຽວເບິ່ງອ້ອມກໍບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດ ເຫັນແຕ່ພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວຊົງຢູ່ກັບເຂົາ

ການກັບມາຂອງເອລີຢາ

The Coming of Elijah

(ມທ 17:9-13)

9 ເມື່ອເຂົາກຳລັງລົງມາຈາກພູນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຫ້າມພວກສາວົກບໍ່ໃຫ້ນຳສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນນັ້ນໄປບອກແກ່ຜູ້ໃດ
ຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ
10 ຂໍ້ຄວາມສັ່ງນັ້ນພວກສາວົກກໍຖືຮັກສາໄວ້ ແຕ່ລະຫວ່າງເຂົາມີການຊັກຖາມກັນວ່າທີ່ຊົງກ່າວວ່າ, "ຈະເປັນຄືນ
ມາຈາກຕາຍ" ນັ້ນຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ
11 ເຂົາຈຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ເຫດສັນໃດພວກນັກທັມເຄີຍເວົ້າວ່າ ເອລີຢາຈະຕ້ອງມາກ່ອນ"
12 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຈິງຢູ່ ເອລີຢາຈະມາກ່ອນ ແລະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທັງປວງຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ແລະເປັນ
ແນວໃດມີຄຳຂຽນໄວ້ເຖິງບຸດມະນຸດນັ້ນວ່າ ທ່ານຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານຫລາຍປະການແລະຖືກການໝິ່ນ
ປມາດ
13 ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ເອລີຢານັ້ນໄດ້ມາແລ້ວ ແລະເຂົາເຮັດແກ່ທ່ານຕາມໃຈຊອບ ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້
ເຖິງທ່ານ"

ຊົງໂຜດເດັກນ້ອຍຜູ້ມີຜີສິງ

The Healing of A Boy with a Spirit

(ມທ 17:14-21; ລກ 9:37-43)

14 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາພ້ອມກັບສາວົກສາມຄົນນັ້ນ ກໍມາເຖິງພວກສາວົກທັງຫລາຍ ຈຶ່ງເຫັນປະຊາຊົນຈຳ
ນວນຫລາຍອ້ອມຮອບເຂົາຢູ່ ແລະພວກນັກທັມກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັບເຂົາ

15 ໃນທັນໃດນັ້ນເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນພຣະອົງກໍງຶດປລາດໃຈຫລາຍ ຈຶ່ງແລ່ນເຂົ້າມາໂດຍໂຄຣົບພຣະອົງ

16 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າໂຕ້ຖຽງກັນເຖິງເຣື່ອງອັນໃດ"

17 ມີຄົນນຶ່ງໃນໝູ່ປະຊາຊົນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ອາຈານເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ພາລູກຊາຍມາຫາທ່ານ ເພາະຜີ
ປາກກືກເຂົ້າສິງມັນ

18 ລູກນັ້ນຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ ເມື່ອຜີສະແດງກໍເຮັດໃຫ້ມັນລົ້ມຊັກດີ້ນໄປ ມີອາການນ້ຳລາຍຟູມປາກແລະຂົບ
ແຂ້ວ ແລ້ວຕົວແຂງໄປ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກສາວົກຂອງທ່ານຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກເສັຽ ແຕ່ເຂົາບໍ່ສາມາດ"

19 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ໂອ ຄົນໃນສມັຍທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອເອີຍ, ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທິງປານໃດ
ເຮົາຈະຕ້ອງອົດທົນນຳພວກເຈົ້ານານປານໃດ ຈົ່ງພາມັນມາຫາເຮົາສາ"

20 ເຂົາກໍພາເດັກນ້ອຍນັ້ນມາຫາພຣະອົງ ເມື່ອຜີເຫັນພຣະອົງແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນມັນກໍເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍລົ້ມລົງ
ກິ້ງເກືອກແລະມີນ້ຳລາຍຟູມປາກ

21 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມພໍ່ນັ້ນວ່າ, "ມັນເປັນຢ່າງນີ້ໄດ້ເທິງປານໃດແລ້ວ" ພໍ່ທູນຕອບວ່າ, "ຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍພຸ້ນມາຂ້າ
ນ້ອຍ"

22 ແລະຜີນັ້ນໄດ້ຊຸກມັນໃສ່ໄຟ ແລະໃສ່ນ້ຳຫລາຍເທື່ອໝາຍຈະຂ້າມັນເສັຽ ແຕ່ຖ້າທ່ານສາມາດຊ່ອຍໄດ້ ຂໍໂຜດ
ສົງສານຊ່ອຍພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ"

23 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ພໍ່ນັ້ນວ່າ, "ຖ້າຊ່ອຍໄດ້" ຢາກເວົ້າດັ່ງນັ້ນຫລື ທຸກໆສິ່ງກໍເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ"

24 ໃນທັນໃດນັ້ນພໍ່ຂອງເດັກນ້ອຍກໍຮ້ອງທູນຂຶ້ນວ່າ, "ເຊື່ອແລ້ວຂ້ານ້ອຍ ທີ່ຂ້ານ້ອຍຍັງຂາດຄວາມເຊື່ອນັ້ນ ຂໍໂຜດ
ຊ່ອຍຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ"

25 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນປະຊາຊົນກຳລັງແລ່ນເຂົ້າມາ ພຣະອົງຊົງກ່າວຊຳຣະຜີຖ່ອຍຮ້າຍນັ້ນວ່າ, "ອ້າຍຜີປາກ
ກືກຫູໜວກເຮີຍ, ເຮົາສັ່ງວ່າ ໃຫ້ອອກຈາກມັນເສັຽ ຢ່າໄດ້ກັບເຂົ້າມາອີກຈັກເທື່ອ"

26 ຜີນັ້ນໄດ້ຮ້ອງແຜດສຽງຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍຊັກດີ້ນເຕັມກຳລັງແລ້ວກໍອອກໜີ ເດັກນ້ອຍນັ້ນກໍກາຍເປັນ
ເໝືອນຄົນຕາຍ ຈົນຄົນສ່ວນຫລາຍເວົ້າວ່າ, "ມັນຕາຍແລ້ວ"

27 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຈັບມືເດັກນ້ອຍນັ້ນດຶງຂຶ້ນແລ້ວມັນກໍລຸກຢືນຂຶ້ນ

28 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດກັບເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ທູນຖາມເປັນສ່ວນຕົວວ່າ, "ເຫດ
ສັນໃດພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກບໍ່ໄດ້"

29 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຜີແນວນີ້ຈະຂັບໄລ່ອອກດ້ວຍວິທີອື່ນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການອ້ອນວອນ"

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າອີກວ່າຈະຖືກຂ້າ

Jesus Again Foretells His Death and Resurrection

(ມທ 17:22-23; ລກ 9:43-45)

30 ພຣະອົງສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກ ດຳເນີນຜ່ານແຂວງຄາລີເລໄປແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງປະສົງ
ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້

31 ເພາະພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນພວກສາວົກຢູ່ ຄືຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ບຸດມະນຸດຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືມະນຸດ ເຂົາຈະຂ້າ
ທ່ານເສັຽ ເມື່ອຂ້າແລ້ວໄດ້ສາມວັນ ທ່ານກໍຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາ"

32 ແຕ່ຖ້ອຍຄຳນີ້ພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ບໍ່ກ້າຈະທູນຖາມພຣະອົງ

ຜູ້ໃດເປັນໃຫຍ່ກວ່າໝູ່

Who Is The Greatest?

(ມທ 18:1-5; ລກ 9:46-48)

33 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດມາຍັງເມືອງກາເປນາອຸມພ້ອມກັບພວກສາວົກ ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ຖາມພວກສາວົກວ່າ, "ເມື່ອມາຕາມທາງນັ້ນ ພວກທ່ານໄດ້ຖົກຖຽງກັນເຖິງເຣື່ອງອັນໃດ" ແຕ່ພວກສາວົກກໍມິດ
ຢູ່
34 ເພາະເມື່ອມາຕາມທາງນັ້ນເຂົາໄດ້ຖົກຖຽງກັນວ່າ ແມ່ນໃຜຈະເປັນໃຫຍ່ກວ່າໝູ່
35 ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທັບນັ່ງລົງ ແລ້ວຊົງເອີ້ນພວກສາວົກສິບສອງຄົນນັ້ນມາ ຊົງກ່າວວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເປັນຕົ້ນ ກໍ
ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ປາຍແລະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຄົນທັງປວງ"
36 ແລະພຣະອົງຊົງເອົາເດັກນ້ອຍຄົນນຶ່ງມາໃຫ້ຢືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງອູ້ມເອົາເດັກນ້ອຍຜູ້ນັ້ນໄວ້ ຊົງກ່າວຕໍ່
ພວກສາວົກວ່າ,
37 "ຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບເດັກນ້ອຍຜູ້ນຶ່ງຢ່າງນີ້ໄວ້ໃນນາມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຮັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດຮັບເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນ
ແຕ່ຮັບເອົາຜູ້ດຽວ ແຕ່ຮັບພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ"

ເຣື່ອງຄ່າບຳເໜັດ

Another Exorcist

(ມທ 10:40-42; ລກ 9:49-50)

38 ໂຢຮັນຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນຄົນຜູ້ນຶ່ງຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍອອກໃນນາມຂອງທ່ານ
ແລະພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫ້າມຄົນນັ້ນເສັຽ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພວກຂ້ານ້ອຍ"
39 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຢ່າຫ້າມເຫາະ ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເຮັດການອິດທິຣິດໃນນາມຂອງເຮົາ ແລະພາຍ
ຫລັງມາຈະກັບເວົ້າໝິ່ນປມາດເຮົາ
40 ເພາະຜູ້ໃດບໍ່ຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາກໍເປັນຝ່າຍເຮົາແລ້ວ
41 ເຮົາບອກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະເອົານ້ຳຈອກນຶ່ງໃຫ້ທ່ານດື່ມເພາະທ່ານເປັນຝ່າຍພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່
ຂາດບຳເໜັດຂອງຕົນຈັກເທື່ອ

ການເຮັດໃຫ້ຫລົງຜິດ

Temptations to Sin

(ມທ 18:6-9; ລກ 17:1-2)

42 "ຖ້າຜູ້ໃດຈະເຮັດໃຫ້ຄົນນຶ່ງໃນໝູ່ເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອ (ໃນເຮົາ) ຫລົງຜິດ ຖ້າຈະເອົາຫີນໂມ້ກ້ອນໃຫຍ່ຜູກ
ຄໍຜູ້ນັ້ນຖິ້ມລົງນ້ຳທະເລເສັຽກໍດີກວ່າ
43 ຖ້າມືຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ຕົນຫລົງຜິດ ຈົ່ງຕັດຖິ້ມເສັຽ ທີ່ຈະເຂົ້າໃນຊີວິດດ້ວຍເສັຽອົງຄະກໍດີກວ່າມີມືສອງເບື້ອງ
ແລະຕ້ອງຕົກໜົ້ນະຣົກໃນໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ
44 (ໃນທີ່ນັ້ນ ໂຕໜອນກໍບໍ່ຮູ້ຕາຍ ແລະໄຟກໍບໍ່ຮູ້ມອດ)
45 ຖ້າຕີນຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ຕົນຫລົງຜິດຈົ່ງຕັດຖິ້ມເສັຽ ທີ່ຈະເຂົ້າໃນຊີວິດດ້ວຍຕີນກຸດເບື້ອງນຶ່ງ ກໍດີກວ່າມີຕີນ
ສອງເບື້ອງແລະຕ້ອງຖືກຖິ້ມລົງໃນໜົ້ນະຣົກ
46 (ໃນທີ່ນັ້ນ ໂຕໜອນກໍບໍ່ຮູ້ຕາຍ ແລະໄຟກໍບໍ່ຮູ້ມອດ)

47 ຖ້າຕາຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ຕົນຫລົງຜິດຈົ່ງຄວັດອອກເສັຽ ທີ່ຈະເຂົ້າໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຕາ
ເບື້ອງດຽວ ກໍດີກວ່າຕາສອງເບື້ອງແລະຕ້ອງຖືກຖິ້ມລົງໃນໝົ້ນະຣົກ
48 ໃນທີ່ນັ້ນ "ໂຕໜອນກໍບໍ່ຮູ້ຕາຍ ແລະໄຟກໍບໍ່ຮູ້ມອດ)
49 "ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນຈະຕ້ອງຖືກເອືອບເກືອ ແລະຊໍາຣະດ້ວຍໄຟ
50 ເກືອເປັນຂອງດີ ແຕ່ຖ້າເກືອໝົດຣົດເຄັມແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ກັບເຄັມອີກໄດ້ຢ່າງໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງມີເກືອໃນ
ຕົວ ແລະຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນເທີນ"

10 ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສອນເຣື່ອງການຢ່າຮ້າງ

Teaching about Divorce

(ມທ 19:1-9)

1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລຸກຈາກທີ່ນັ້ນສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຂດແຂວງຢູດາຍແລະຟາກແມ່ນໍ້າຈໍແດນເບື້ອງນັ້ນ
ແລະປະຊາຊົນພາກັນມາໄຫວ້ພຣະອົງອີກ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງສອນເຂົາຕາມເຄີຍ
2 ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ມາທູນຖາມເພື່ອທົດລອງພຣະອົງວ່າ, "ຜູ້ຊາຍຈະຢ່າຮ້າງເມັຽຂອງຕົນເປັນການຖືກຕ້ອງ
ຕາມກົດບັນຍັດຫລື"
3 ພຣະອົງຊົງຍ້ອນຖາມເຂົາວ່າ, "ໂມເຊໄດ້ບັນຍັດໄວ້ຢ່າງໃດ?"
4 ເຂົາທູນຕອບວ່າ, "ໂມເຊໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດໜັງສືຢ່າຮ້າງແລ້ວໃຫ້ປະໄດ້"
5 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ທີ່ໂມເຊໄດ້ບັນຍັດໄວ້ຢ່າງນັ້ນກໍເພາະໃຈຂອງພວກທ່ານແຂງກະດ້າງ
6 ແຕ່ວ່າຕັ້ງແຕ່ເດີມສ້າງໂລກ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດໃຫ້ເປັນຊາຍແລະຍິງ"
7 "ດ້ວຍເຫດນັ້ນຜູ້ຊາຍຈຶ່ງລະພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ (ໄປຜູກພັນຢູ່ກັບເມັຽ)
8 ແລະເຂົາທັງສອງຈະເປັນກາຍອັນດຽວ" ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເປັນສອງຕໍ່ໄປແຕ່ເປັນກາຍອັນດຽວ
9 ເຫດສັນນັ້ນຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມແອກກັນແລ້ວ ຢ່າໃຫ້ມະນຸດເຮັດໃຫ້ພາກຈາກກັນ"
10 ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວ ພວກສາວົກໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງເຖິງເຣື່ອງນີ້ອີກ
11 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດປະເມັຽຂອງຕົນແລ້ວໄປເອົາເມັຽໃໝ່ ຜູ້ນັ້ນກໍຜິດໃນຖານຫລິ້ນຊູ້
12 ແລະຖ້າຍິງໃດປະຜົວຂອງຕົນແລ້ວໄປເອົາຜົວໃໝ່ ຍິງນັ້ນກໍຜິດໃນຖານຫລິ້ນຊູ້ເໝືອນກັນ

ພຣະເຢຊູຊົງອວຍພຣະພອນເດັກນ້ອຍ

Jesus Blesses Little Children

(ມທ 19:13-15; ລກ 18:15-17)

13 ແລະເຂົາໄດ້ອູ້ມເດັກນ້ອຍມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະຫັດໃສ່ເຂົາ ແຕ່ພວກສາວົກໄດ້
ຫ້າມປາມເຂົາໄວ້
14 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍເຄືອງພຣະທັຍ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ພວກສາວົກວ່າ, "ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຂົ້າມາ
ຫາເຮົາ ຢ່າຫ້າມເຂົາ ເພາະວ່າຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຂອງຄົນຢ່າງນີ້ແຫລະ
15 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຮັບຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ ຜູ້ນັ້ນຈະ
ເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ"
16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງອູ້ມເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນຢຽດພຣະຫັດໃສ່ ແລະອວຍພອນໃຫ້ເຂົາ

ເຣື່ອງເສດຖີໜຸ່ມ

The Rich Man

(ມທ 19:16-30; ລກ 18:18-30)

17 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດອອກໄປກາງທາງ ມີຄົນນຶ່ງແລ່ນມາຫາພຣະອົງຄຸເຂົ່າລົງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາ
ຈານຜູ້ປະເສີດເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດມາເປັນມໍຣະດົກ"
18 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນເຮົາວ່າຜູ້ປະເສີດ ບໍ່ມີໃຜປະເສີດ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່າ
ນັ້ນ
19 ທ່ານຮູ້ຈັກຂໍ້ບັນຍັດແລ້ວວ່າ ຢ່າຂ້າຄົນ ຢ່າມິດສາຈານຈາກຜົວຈາກເມັຽ ຢ່າລັກຊັບ ຢ່າເປັນພຍານບໍ່ຈິງ ຢ່າສໍ້
ໂກງ ຈົ່ງນັບຖືບິດາມານດາຂອງຕົນ"
20 ຄົນນັ້ນໄດ້ທູນຕອບວ່າ, "ອາຈານເອີຍ, ຂໍ້ເຫລົ່ານັ້ນຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັກສາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ເປັນເດັກນ້ອຍມາ"
21 ພຣະເຢຊູເພັ່ງເບິ່ງຜູ້ນັ້ນກໍຊົງຮັກທ່ານແລ້ວ ຊົງກ່າວວ່າ, "ທ່ານຍັງຂາດຢູ່ສິ່ງນຶ່ງ ຄືຈົ່ງໄປຂາຍບັນດາສິ່ງຂອງຊຶ່ງ
ທ່ານມີຢູ່ແຈກທານແກ່ຄົນອະນາຖາ ແລ້ວທ່ານຈະມີຊັບສົມບັດໃນສວັນ ແລະຈົ່ງຕາມເຮົາມາເສັຽ"
22 ເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳນັ້ນໜ້າຂອງທ່ານກໍເສົ້າລົງ ຄົນນັ້ນກໍອອກໄປເປັນທຸກໜັກໃຈເພາະຕົນມີຊັບສິ່ງຂອງຈຳນວນ
ຫລາຍ
23 ພຣະເຢຊູທອດພຣະເນດທົ່ວຮອບ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ພວກສາວົກວ່າ, "ທີ່ຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງ
ພຣະເຈົ້າກໍຍາກແທ້ໜໍ"
24 ພວກສາວົກກໍປລາດໃຈໃນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາອີກວ່າ, "ລູກເອີຍ,
ທີ່ຈະເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍາກແທ້ໜໍ
25 ຕົວໂອດໂອຈະລອດຮູເຂັມກໍງ່າຍກວ່າຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ"
26 ພວກສາວົກແຮ່ງປລາດໃຈຫລາຍ ຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນໃຜຈະລອດພົ້ນໄດ້"
27 ພຣະເຢຊູທອດພຣະເນດເຂົາແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ຝ່າຍມະນຸດກໍເຫລືອກຳລັງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ເຫລືອກຳລັງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໄດ້ທຸກສິ່ງ"
28 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນທູນພຣະອົງວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ສລະຫມົດທຸກສິ່ງແລ້ວ ແລະໄດ້ຕາມ
ທ່ານມາ"
29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ສລະເຮືອນ ຫລືອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ ຫລື
ພໍ່ແມ່ ຫລືລູກ ຫລືໄຮ່ນາ ເພາະເຫັນແກ່ເຮົາແລະເຫັນແກ່ຂ່າວປະເສີດ
30 ໃນໂລກນີ້ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຕອບແທນຮ້ອຍທໍ່ ຄືເຮືອນ ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ ພໍ່ແມ່ ລູກແລະໄຮ່ນາ ທັງຈະຖືກການ
ຂົ່ມເຫັງດ້ວຍ ແລະໃນໂລກໜ້າຈະໄດ້ຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
31 ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕົ້ນຈະກັບເປັນປາຍ ແລະຜູ້ທີ່ເປັນປາຍຈະກັບເປັນຕົ້ນ

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າເປັນຄັ້ງທີ່ສາມວ່າຈະຖືກຂ້າ

A Third Time Jesus Foretells His Death and Resurrection

(ມທ 20:17-19; ລກ 18:31-34)

32 ເມື່ອກຳລັງເດີນທາງຂຶ້ນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດນຳໜ້າເຂົາ ຝ່າຍພວກສາວົກກໍພາກັນຄຶດ
ປລາດໃຈ ແລະພວກທີ່ເດີນມາຕາມຫລັງກໍມີຄວາມຢ້ານ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອີ້ນພວກສາວົກສິບສອງຄົນມາໃກ້
ພຣະອົງອີກ ແລ້ວຊົງຕັ້ງຕົ້ນສະແດງເຫດການທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນແກ່ພຣະອົງໃຫ້ເຂົາຊາບ,

33 ວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາຈະມອບບຸດມະນຸດໄວ້ກັບພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່
ແລະພວກນັກທັມ ພວກເຫລົ່ານີ້ຈະລົງໂທດປະຫານຊີວິດທ່ານ ແລະຈະມອບທ່ານໄວ້ກັບຄົນຕ່າງຊາດ
34 ຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຈະເຍາະເຍີ້ຍທ່ານ ຈະຖົ່ມນ້ຳລາຍໃສ່ທ່ານ ຈະຂ້ຽນຕີທ່ານ ແລະຈະຂ້າທ່ານເສັຽ ແລ້ວໃນວັນ
ຖ້ວນສາມທ່ານຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາໃໝ່”

ຄຳທູນຂໍຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ

The request of James and John

(ມທ 20:20-28)

35 ຝ່າຍຢາໂກໂບກັບໂຢຮັນລູກຂອງເຊເບດາຍໄດ້ເຂົ້າມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍທັງສອງປາຖ
ນາຈະຂໍໃຫ້ທ່ານໂຜດຕາມຄຳຂໍຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ”
36 ພຣະອົງຊົງຖາມວ່າ, “ທ່ານທັງສອງປາຖນາໃຫ້ເຮົາເຮັດສິ່ງໃດໃຫ້”
37 ເຂົາຈຶ່ງທູນວ່າ, “ເມື່ອທ່ານຈະຢູ່ໃນສະງ່າຣາສີນັ້ນ ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍນັ່ງທີ່ເບື້ອງຂວາທ່ານຄົນນຶ່ງແລະເບື້ອງ
ຊ້າຍຄົນນຶ່ງ”
38 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ທີ່ພວກທ່ານຂໍນັ້ນທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຈອກທີ່ເຮົາດື່ມນັ້ນ ທ່ານຈະດື່ມໄດ້ຫລື ແລະບັບ
ຕິສະມາທີ່ເຮົາຮັບທ່ານກໍຮັບແທ້
39 ແຕ່ທີ່ຈະນັ່ງເບື້ອງຂວາຫລືເບື້ອງຊ້າຍຂອງເຮົານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາຈະຈັດໃຫ້ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດໄວ້
ສຳລັບຜູ້ໃດກໍເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ”
40 ເມື່ອສາວົກສິບຄົນໄດ້ຍິນແລ້ວ ກໍຕັ້ງຕົ້ນເຄືອງໃຈເພາະຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ
41 ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເຂົາມາ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “
42 ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ ຜູ້ທີ່ນັບວ່າເປັນຜູ້ປົກຄອງຄົນຕ່າງຊາດກໍບັງຄັບບັນຊາເຂົາ ແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ກໍໃຊ້ອຳ
ນາດເຫນືອເຂົາແຕ່ໃນລະຫວ່າງພວກທ່ານບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ
43 ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເກີດເປັນໃຫຍ່ໃນພວກທ່ານ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍ
44 ແລະຖ້າຜູ້ໃດຢາກເປັນເອກເປັນຕົ້ນໃນພວກທ່ານ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງທ່ານທັງໝົດ
45 ເພາະບຸດມະນຸດນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາໃຫ້ຄົນອື່ນປະຕິບັດຕົນ ແຕ່ມາເພື່ອປະຕິບັດເຂົາ ແລະປະຫານຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້
ເປັນຄ່າໄຖ່ຄົນຈຳນວນຫລາຍ

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົນຕາບອດ

The Healing of Blind Bartimaeus

(ມທ 20:29-34; ລກ 18:35-43)

46 ຝ່າຍພຣະເຢຊູກໍສະເດັດມາຍັງເມືອງເຢຣິໂກພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກ ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດອອກຈາກ
ເມືອງເຢຣິໂກ ພ້ອມກັບພວກສາວົກແລະປະຊາຊົນຈຳນວນຫລາຍ ມີຄົນຕາບອດຄົນນຶ່ງຊື່ບາຣະຕີມາຍ ຊຶ່ງ
ເປັນລູກຂອງຕີມາຍນັ່ງຂໍທານຢູ່ແຄມທາງ
47 ເມື່ອຄົນນັ້ນໄດ້ຍິນວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຣັດສະເດັດມາ ກໍຕັ້ງຕົ້ນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ທ່ານເຢຊູບຸດດາວິດ
ເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ”
48 ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຫ້າມໃຫ້ມິດຢູ່ ແຕ່ຜູ້ນັ້ນແຮ່ງຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ”
49 ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຢຸດຢືນຢູ່ ແລ້ວຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງເອີ້ນຄົນນັ້ນມາ” ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຄົນຕາບອດນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງຊື່ນໃຈ
ແລະລຸກຂຶ້ນເທາະ ທ່ານກຳລັງເອີ້ນເຈົ້າ”

50 ຄົນຕາບອດນັ້ນກໍຖິ້ມຜ້າຫົ່ມເສັຽ ແລ້ວຮີບລຸກຂຶ້ນມາຫາພຣະເຢຊູ
51 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ" ຄົນຕາບອດນັ້ນໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາ
ຈານເອີຍ, ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນຮຸ່ງແດ່ທ້ອນ"
52 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງໄປເສັຽ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ" ໃນທັນໃດນັ້ນຄົນຕາບອດ
ກໍເຫັນຮຸ່ງແລະໄດ້ເດີນທາງຕາມພຣະອົງໄປ

11 ການສະເດັດເຂົ້າກຸງຢ່າງມີຊັຍ

Jesus' Triumphal Entry into Jerusalem

(ມທ 21:1-11; ລກ 19:28-40; ຢຮ 12:12-19)

1 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກມາໃຫ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຖິງບ້ານເບັດຟາເຄ ແລະບ້ານເບັດທາເນັຽ
ທີ່ພູໝາກກອກເທດ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ສາວົກສອງຄົນໄປ
2 ໂດຍຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນບ້ານທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານນັ້ນ ຄັນເຂົ້າໄປແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນຈະພົບລໍໂຕນຶ່ງ
ຜູກຢູ່ ທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜຂຶ້ນຂີ່ຈັກເທື່ອ ຈົ່ງແກ້ມັນຈູງມັນມາທີ່ນີ້
3 ຖ້າມີໃຜຖາມວ່າ "ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນັ້ນ" ຈົ່ງຕອບວ່າ "ນາຍຕ້ອງການ ແລະບໍດຽວຈະສົ່ງມັນກັບຄືນມາໃຫ້
ທີ່ນີ້"
4 ແລ້ວສາວົກສອງຄົນນັ້ນກໍໄປ ແລະໄດ້ພົບລໍນ້ອຍໂຕນຶ່ງຜູກຢູ່ນອກປະຕູໃນຖນົນ ເຂົາຈຶ່ງແກ້ມັນ
5 ຜູ້ລາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານແກ້ລໍນ້ອຍເຮັດຫຍັງ?"
6 ສາວົກສອງຄົນນັ້ນກໍຕອບຕາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງເຂົາ ແລ້ວຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຍອມໃຫ້ເຂົາໄປ
7 ສາວົກຈຶ່ງຈູງລໍນັ້ນມາໃຫ້ພຣະເຢຊູ ເຂົາໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນປູຫລັງມັນ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງຂຶ້ນປະທັບ
8 ມີຫລາຍຄົນໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນປູລົງຕາມທາງ ແລະມີລາງຄົນໄດ້ຕັດຟົດໄມ້ມາປູ
9 ຝ່າຍຄົນທີ່ຍ່າງໄປກ່ອນກັບຜູ້ທີ່ມາຕາມຫລັງໄດ້ໂຮ່ຮ້ອງວ່າ, "ໂຮຊັນນາ ຂໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ສະເດັດມາໃນພຣະນາມ
ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ
10 ຄວາມສຸກສວັດດີຈົ່ງມີແກ່ຣາຊອານາຈັກຂອງດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະມາ ໂຮຊັນນາໃນທີ່ສູງ
ສຸດ"
11 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ເມື່ອຊົງທອດພຣະເນດສິ່ງທັງ
ປວງທົ່ວແລ້ວ ເວລາກໍໃກ້ຄໍ່າ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຍັງບ້ານເບັດທາເນັຽກັບພວກສາວົກສິບສອງຄົນນັ້ນ

ຊົງປ້ອຍຕົ້ນເດື່ອເທດ

Jesus Curses the Fig Tree

(ມທ 21:18-19)

12 ໃນວັນຕໍ່ໄປ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຈາກບ້ານເບັດທາເນັຽພ້ອມກັບພວກສາວົກກໍຊົງຫິວອາຫານ
13 ພໍພທອດຣະເນດເຫັນຕົ້ນເດື່ອເທດຕົ້ນນຶ່ງມີໃບຢູ່ແຕ່ໄກ ພຣະອົງກໍສະເດັດເຂົ້າໄປເບິ່ງວ່າຈະມີໝາກຫລືບໍ ຄັນ
ມາເຖິງແລ້ວ ບໍ່ເຫັນມີໝາກມີແຕ່ໃບ ເພາະວ່າຍັງບໍ່ເຖິງຣະດູໝາກ
14 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເວົ້າໃສ່ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນວ່າ, "ຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປຢ່າໃຫ້ມີຜູ້ໃດໄດ້ກິນໝາກຈາກມຶງຈັກເທື່ອ" ພວກສາວົກກໍ
ໄດ້ຍິນຄໍາຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນ

ຊົງຊໍາຣະພຣະວິຫານ

Jesus Cleanses the Temple

(ມທ 21:12-17; ລກ 19:45-48; ຢຮ 2:13-22)

15 ເມື່ອມາເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຊົງຕັ້ງຕົ້ນຂັບໄລ່ບັນດາຜູ້ຊື້
ຂາຍໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຂວໍ້າໂຕະຂອງຜູ້ແລກເງິນກັບບ່ອນນັ່ງຂອງຜູ້ຂາຍນົກເຂົາເສັຽ
16 ແລະຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຂົນສິ່ງໃດຜ່ານບໍຣິເວນພຣະວິຫານ
17 ພຣະອົງຊົງບອກສອນເຂົາວ່າ, "ມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ "ວິຫານຂອງເຮົາຈະເອີ້ນວ່າ ເປັນສະ
ຖານທີ່ໄຫວ້ວອນຂອງຄົນທຸກຊາດ" ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນ "ຖໍ້າຂອງໂຈນ"
18 ເມື່ອປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກນັກທັມໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ກໍພາກັນພຍາຍາມຈະຂ້າພຣະອົງເສັຽ ເພາະເຂົາຢ້ານ
ພຣະອົງ ເຫດວ່າປະຊາຊົນທັງໝົດປລາດໃຈດ້ວຍຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ
19 ເມື່ອໃກ້ຈະເຖິງຍາມຄໍ່າພຣະອົງກໍສະເດັດອອກຈາກກຸງ

ຄໍາສອນຈາກຕົ້ນເດື່ອທີ່ຫ່ຽວແຫ້ງໄປ

The Lesson from the Withered Fig Tree

(ມທ 21:20-22)

20 ໃນເວລາເຊົ້າ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຜ່ານທີ່ນັ້ນໄປພ້ອມກັບພວກສາວົກ ເຂົາໄດ້ເຫັນຕົ້ນເດື່ອເຫດນັ້ນຫ່ຽວແຫ້ງ
ໄປຈົນເຖິງຮາກ
21 ຝ່າຍເປໂຕກໍໄດ້ຈື່ຈໍາເຫດການຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈານເອີຍ, ເບິ່ງແມ, ຕົ້ນເດື່ອເຫດທີ່ທ່ານໄດ້ປ້ອຍ
ນັ້ນກໍຫ່ຽວແຫ້ງໄປແລ້ວ"
22 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ
23 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະສັ່ງພູນີ້ວ່າ "ຈົ່ງຍ້າຍໄປຕົກລົງນໍ້າທະເລເສັຽ" ແລະບໍ່ໄດ້ສົງສັຍໃນ
ໃຈ ແຕ່ເຊື່ອວ່າຈະເປັນໄປຕາມຄໍາສັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຈະເປັນໄປຕາມນັ້ນ
24 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ສິ່ງໃດທີ່ພວກທ່ານອ້ອນວອນທູນຂໍນັ້ນ ຈົ່ງເຊື່ອວ່າໄດ້ຮັບແລ້ວແລະກໍ
ຄົງຈະເປັນແກ່ທ່ານ
25 ເມື່ອທ່ານຢືນອ້ອນວອນຢູ່ ຖ້າມີເຫດກັບຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດ ຈົ່ງນິກອະພັຍໂທດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເສັຽ ເພື່ອພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້
ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ ຈະຊົງຍົກຄວາມຜິດຂອງທ່ານດ້ວຍ
26 (ແຕ່ຖ້າທານບໍ່ຍົກໂທດນັ້ນ ພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນກໍຈະບໍ່ຍົກຄວາມຜິດຂອງທ່ານເໝືອນ
ກັນ)"

ບັນຫາເຣື່ອງສິດອໍານາດຂອງພຣະເຢຊູ

Jesus' Authority Is Questioned

(ມທ 21:23-27; ລກ 20:1-8)

27 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມອີກພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກ ເມື່ອພຣະອົງກໍາລັງຈະສະເດັດໄປມາ
ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ມີພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ ພວກນັກທັມ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ
28 ທູນຖາມວ່າ, "ເຈົ້າມີສິດອັນໃດເຮັດການເຫລົ່ານີ້ ໃຜໃຫ້ສິດນີ້ແກ່ເຈົ້າ"
29 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາຈະຖາມພວກທ່ານຈັກຂໍ້ນຶ່ງ ຈົ່ງຕອບເຮົາ ແລ້ວເຮົາຈະບອກພວກທ່ານວ່າ
ເຮົາເຮັດການນີ້ດ້ວຍສິດອັນໃດ
30 ຄືບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນນັ້ນມາຈາກສວັນ ຫລືມາຈາກມະນຸດ"

31 ເຂົາຈຶ່ງປຶກສາກັນວ່າ, "ຖ້າເຮົາຈະວ່າ "ມາຈາກສວັນ" ມັນຄົງຈະຖາມເຮົາວ່າ "ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອໂຢຮັນນັ້ນ"
32 ແຕ່ຖ້າເຮົາຈະວ່າ "ມາຈາກມະນຸດ... " ເຂົາກໍຢ້ານປະຊາຊົນ ເພາະຄົນທັງປວງຖືວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແທ້ໆ
33 ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບພຣະເຢຊູວ່າ, "ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້" ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ບອກທ່ານທັງຫລາຍເໝືອນກັນວ່າ ເຮົາເຮັດການເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອັນໃດ"

12 ຄຳອຸປມາເຣື່ອງສວນອະງຸ່ນແລະຄົນເຊົ່າ

The Parable of the Wicked Tenants

(ມທ 21:33-46; ລກ 20:9-19)

1 ພຣະອົງຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນຊົງກ່າວແກ່ເຂົາເປັນຄຳອຸປມາວ່າ, "ມີຊາຍຄົນນຶ່ງໄດ້ເຮັດສວນອະງຸ່ນແລ້ວລ້ອມຮົ້ວໄວ້ ໄດ້ສະກັດອ່າງຢຽບເອົານ້ຳອະງຸ່ນ ແລະສ້າງຫໍເຝົ້າໃຫ້ຊາວສວນເຊົ່າ ແລ້ວຕົນກໍອອກໄປຕ່າງປະເທດ
2 ຄັນເຖິງຣະດູໝາກອະງຸ່ນທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງມາຫາພວກເຊົ່າສວນນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນຈາກສວນຂອງຕົນ
3 ແຕ່ຝ່າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຈັບຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນັ້ນຂຽນຕີ ແລ້ວໄລ່ໃຫ້ກັບໄປມືເປົ່າ
4 ອີກເທື່ອນຶ່ງເຈົ້າຂອງສວນໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍອີກຄົນນຶ່ງມາຫາຄົນເຊົ່າສວນ ຄົນເຊົ່າສວນນັ້ນກໍທຸບຕີຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນຈົນຫົວແຕກ ແລະຍັງເຮັດໃຫ້ມັນໄດ້ຖືກອັບອາຍຂາຍໜ້າອີກ
5 ແລ້ວເຈົ້າຂອງສວນຍັງໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ມາອີກຄົນນຶ່ງ ເຂົາກໍຂ້າຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນເສັຽ ແລ້ວທ່ານຍັງໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ມາອີກຫລາຍຄົນ ບາງຄົນເຂົາກໍຂຽນຕີ ບາງຄົນເຂົາກໍຂ້າເສັຽ
6 ເຈົ້າຂອງສວນຍັງມີອີກຜູ້ນຶ່ງ ຄືລູກຊາຍທີ່ຕົນຮັກ ທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ລູກຄົນນັ້ນມາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ ໂດຍທ່ານນຶກວ່າເຂົາຄົງຈະນັບຖືລູກຂອງກູ"
7 ແຕ່ຄົນເຊົ່າສວນເວົ້າກັນວ່າ "ຄົນນີ້ແຫລະ, ເປັນເຈົ້າມໍຣະດົກ ພວກເຮົາຈົ່ງຂ້າມັນເສັຽ ແລ້ວມໍຣະດົກນັ້ນຈະຕົກເປັນຂອງເຮົາ"
8 ເຂົາຈຶ່ງພາກັນຈັບລູກນັ້ນຂ້າເສັຽ ແລ້ວເອົາສົບຖິ້ມນອກສວນ
9 ເຈົ້າຂອງສວນຈະເຮັດແນວໃດ ທ່ານກໍຈະມາຂ້າຄົນເຊົ່າສວນເຫລົ່ານັ້ນເສັຽ ແລ້ວຈະເອົາສວນອະງຸ່ນນັ້ນໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າ
10 ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳຕອນນີ້ຫລືທີ່ວ່າ, "ຫີນທີ່ນາຍຊ່າງໄດ້ຖອດຖິ້ມເສັຽ ຫີນນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ກາຍເປັນຫີນເສົາເອກແລ້ວ
11 ການນີ້ເປັນມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນການອັນອັສຈັນໃຈຕໍ່ຕາຂອງເຮົາ"
12 ຝ່າຍເຂົາຈຶ່ງພຍາຍາມຈະຈັບພຣະອົງ ແຕ່ວ່າເຂົາຢ້ານປະຊາຊົນ ດ້ວຍເຂົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວຄຳອຸປມານີ້ຕໍ່ສູ້ເຂົາເອງ ແລ້ວເຂົາກໍພາກັນໜີຈາກພຣະອົງເສັຽ

ການເສັຽສ່ວຍໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ

The Question about Paying Taxes

(ມທ 22:15-22; ລກ 20:20-26)

13 ເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ບາງຄົນໃນພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກເຮໂຣດໄປຫາພຣະອົງ ເພື່ອຄອຍຈັບຄວາມຜິດໃນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ

14 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງແລ້ວກໍທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຊາບຢູ່ວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ສັດຊື່ແລະ
ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈຜູ້ໃດ ເພາະທ່ານບໍ່ເຫັນແກ່ໜ້າຜູ້ໃດ ແຕ່ສັ່ງສອນໃນທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ ການທີ່ເສັຽສ່ວຍ
ໃຫ້ແກ່ກາຍຊານັ້ນສົມຄວນຫລືບໍ່ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຄວນເສັຽຫລືບໍ່ເສັຽ"
15 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຊາບກົນອຸບາຍຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ພວກເຈົ້າມາທົດລອງເຮົາເຮັດຫຍັງ ຈົ່ງເອົາເງິນເດນາ
ຣິອົນຫລຽນນຶ່ງມາໃຫ້ເຮົາເບິ່ງດູ"
16 ເຂົາກໍເອົາມາໃຫ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ຮູບແລະຄຳຈາຣຶກນີ້ແມ່ນຂອງໃຜ" ເຂົາທູນຕອບວ່າ, "ເປັນ
ຂອງກາຍຊາ"
17 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄືນຖວາຍແກ່ກາຍຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະ
ເຈົ້າ ຈົ່ງຄືນຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ" ຝ່າຍເຂົາກໍງຶດປລາດໃຈໃນພຣະອົງເຕັມທີ

ບັນຫາເຣື່ອງການຄືນມາຈາກຕາຍ

(ມທ 22:23-33; ລກ 20:27-40)

18 ວັນນຶ່ງມີພວກຊາດູກາຍມາຫາພຣະອົງ ພວກນີ້ເຄີຍເວົ້າວ່າການຄືນມາຈາກຕາຍນັ້ນບໍ່ມີ ເຂົາທູນຖາມພຣະອົງ
ວ່າ,
19 "ອາຈານເອີຍ, ໂມເຊໄດ້ຂຽນສັ່ງພວກເຮົາໄວ້ວ່າ "ຖ້າອ້າຍຂອງຄົນໃດຕາຍແລະພັຣຍາຍັງຢູ່ແຕ່ບໍ່ມີລູກ ກໍໃຫ້
ນ້ອງຊາຍຮັບເອື້ອຍໃພ້ເປັນພັຣຍາໄວ້ ເພື່ອສືບເຊື້ອສາຍອ້າຍຂອງຕົນ"
20 ຍັງມີເຈັດຊາຍອ້າຍນ້ອງນຳກັນ ອ້າຍກົກເອົາເມັຽແລ້ວໄດ້ຕາຍໄປເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ
21 ນ້ອງຜູ້ຖ້ວນນຶ່ງກໍຮັບເອົາຍິງນັ້ນເປັນເມັຽກໍຕາຍຍັງບໍ່ມີລູກ ແລະນ້ອງຜູ້ຖ້ວນສອງກໍຮັບເອົາເໝືອນກັນແຕ່ກໍຕາຍ
ບໍ່ມີລູກ
22 ອ້າຍນ້ອງທັງເຈັດຄົນນີ້ກໍໄດ້ເອົາຍິງນັ້ນເປັນເມັຽແລະບໍ່ມີລູກ ທີ່ສຸດຜູ້ຍິງນັ້ນກໍຕາຍເໝືອນກັນ
23 ສັນນັ້ນໃນວັນຄືນມາຈາກຕາຍ (ເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາ) ຍິງນັ້ນຈະເປັນເມັຽຂອງຜູ້
ໃດ ດ້ວຍວ່ານາງໄດ້ເປັນເມັຽຂອງຊາຍທັງເຈັດຄົນແລ້ວ"
24 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເພາະຂໍ້ນີ້ແຫລະ, ພວກທ່ານຫລົງຜິດແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນຫລື ຄືພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະ
ຄັມພີແລະຣິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ
25 ເພາະເມື່ອມະນຸດຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍນັ້ນ ຈະບໍ່ມີການແຕ່ງງານຫລືຍົກໃຫ້ເປັນຜົວເມັຽກັນ
ອີກ ແຕ່ເຂົາຈະເປັນເໝືອນເທວະດາໃນສວັນ
26 ແຕ່ເຣື່ອງຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ ທີ່ເຂົາຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາອີກນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານໃນຄັມພີຂອງ
ໂມເຊຈັກເທື່ອຫລື ຕອນເຣື່ອງພຸ່ມໄມ້ນັ້ນຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ "ຝ່າຍເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາ
ຮາມ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ"
27 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ ແຕ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເປັນ ພວກທ່ານຫລົງຜິດໄປຫລາຍ

ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃຫຍ່

The First Commandment

(ມທ 22:34-40; ລກ 10:25-28)

28 ມີນັກທັມຄົນນຶ່ງເມື່ອເຂົ້າມາເຖິງໄດ້ຍິນເຂົາໄຕ່ຖາມກັນຢູ່ ແລະທັງເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາໄດ້ດີ ຈຶ່ງທູນ
ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃດເປັນເອກເປັນໃຫຍ່ກວ່າຂໍ້ບັນຍັດທັງປວງ"

29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ພຣະບັນຍັດຂໍ້ເອກນັ້ນຄືດັ່ງນີ້ “ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງຟັງເທີນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂອງເຮົາທັງຫລາຍຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ
30 ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ ດ້ວຍສຸດຈິດ ດ້ວຍສຸດຄວາມຄຶດ ແລະດ້ວຍສຸດ
ກຳລັງຂອງເຈົ້າ”
31 ພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສອງນັ້ນຄື “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ” ພຣະບັນຍັດຂໍ້ອື່ນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າພຣະບັນຍັດ
ສອງຂໍ້ນີ້ບໍ່ມີ”
32 ຝ່າຍນັກທັມຄົນນັ້ນທູນວ່າ, “ດີແລ້ວ, ອາຈານເອີຍ ທ່ານກ່າວຖືກແລ້ວວ່າພຣະອົງນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ
ແລະນອກຈາກພຣະອົງນັ້ນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງອື່ນ
33 ແລະທີ່ຈະຮັກພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ ດ້ວຍສຸດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະດ້ວຍສຸດກຳລັງ ທັງຈະຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນ
ຮັກຕົນເອງນັ້ນ ກໍປະເສີດກວ່າເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະຂອງຖວາຍທັງປວງ”
34 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນວ່າຜູ້ນັ້ນຕອບດ້ວຍຄວາມສລາດ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ທ່ານບໍ່ໄກຈາກແຜ່ນດິນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ” ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຖາມພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ

ບັນຫາເຣື່ອງເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ

The Question about David’s Son

(ມທ 22:41-46; ລກ 20:41-44)

35 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສອນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານໄດ້ຊົງຖາມວ່າ, “ທີ່ພວກນັກທັມເວົ້າວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງເປັນ
ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດນັ້ນເປັນໄດ້ຢ່າງໃດ
36 ດ້ວຍວ່າດາວິດເອງກ່າວໂດຍເດດພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂອງຂ້າພຣະອົງວ່າ “ຈົ່ງນັ່ງເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ ຈົນກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕຣູຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງທ່ານ”
37 ເມື່ອກະສັດດາວິດເອງຍັງເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລ້ວພຣະຄຣິດຈະເປັນເຊື້ອສາຍຂອງດາ
ວິດໄດ້ຢ່າງໃດ”

ພຣະເຢຊູຊົງປະນາມພວກນັກທັມ

Jesus Denounces the Scribes

(ມທ 23:1-7; ລກ 20:45-47)

38 ຝ່າຍປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍໄດ້ຟັງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງຊົງສັ່ງສອນຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງ
ລະວັງໃຫ້ດີຈາກພວກນັກທັມ ຜູ້ຊອບນຸ່ງເສື້ອຍາວຍ່າງໄປມາແລະຊອບໃຫ້ຄົນຄຳນັບໃນທີ່ປະຊຸມຊົນ
39 ທັງຊອບບ່ອນນັ່ງອັນມີກຽດໃນໂຮງທັມມະເທສນາແລະໃນການກິນລ້ຽງ
40 ເຂົາມັກກືນກິນຄອບຄົວແມ່ໝ້າຍແລະແກ້ງໄຫວ້ວອນໃຫ້ຍືດຍາວ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງມີໂທດຫລາຍຂຶ້ນ”

ເງິນຖວາຍຂອງຍິງໝ້າຍ

The Widow’s Offering

(ລກ 21:1-4)

41 ພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕູ້ເກັບເງິນຖວາຍ ຈຶ່ງຊົງສັງເກດປະຊາຊົນທີ່ປ່ອນເງິນລົງໃນຕູ້ນັ້ນ ແລະຄົນຮັ່ງມີ
ຫລາຍຄົນໄດ້ເອົາເງິນຈຳນວນຫລາຍມາປ່ອນລົງ
42 ມີແມ່ຫມ້າຍຄົນນຶ່ງເປັນຄົນຍາກຈົນ ໄດ້ເອົາຫລຽນທອງແດງສອງຫລຽນ ຄືນຶ່ງກັດຣານມາປ່ອນລົງເໝືອນກັນ

43 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອີ້ນພວກສາວົກມາ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ແມ່ໝ້າຍ
ຍາກຈົນຜູ້ນີ້ໄດ້ໃສ່ເງິນໃນຕູ້ຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນທັງໝົດທີ່ປ່ອນໃສ່ນັ້ນ
44 ເພາະວ່າຄົນທັງປວງນັ້ນໄດ້ເອົາຈາກເງິນເຫລືອໃຊ້ຂອງເຂົາມາປ່ອນລົງ ແຕ່ຍິງຄົນນີ້ຂັດສົນທີ່ສຸດ ຍັງໄດ້ເອົາ
ເງິນທີ່ມີຢູ່ສຳລັບລ້ຽງຊີວິດຂອງຕົນມາໃສ່ຈົນໝົດ

13 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າໄວ້ເຖິງການທຳລາຍພຣະວິຫານ

The Destruction of the Temple Foretold

(ມທ 24:1-8; ລກ 21:5-11)

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດອອກຈາກບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ມີສາວົກຂອງພຣະອົງຜູ້ນຶ່ງທູນວ່າ, "ເບິ່ງດູ, ອາ
ຈານເອີຍ, ກ້ອນຫີນແລະຕຶກເຫລົ່ານີ້ເກີນວ່າງົດງາມ"
2 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ສາວົກຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ທ່ານເຫັນຕຶກໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ຫລືກ້ອນຫີນທີ່ຊ້ອນທັບກັນຢູ່ນີ້ຈະຖືກທຳ
ລາຍລົງຈົນບໍ່ເຫລືອຈັກກ້ອນດຽວ"
3 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ພູເຂົາໝາກກອກເທດຕໍ່ໜ້າພຣະວິຫານ ເປໂຕ ຢາໂກໂບ ໂຢຮັນ ແລະອັນເດອາ ມາ
ທູນຖາມພຣະອົງຕ່າງຫາກວ່າ,
4 "ຂໍໂຜດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຊາບແດ່ວ່າ ເຫດການເຫລົ່ານີ້ຈະບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ ແລະສິ່ງໃດຈະເປັນໝາຍສຳຄັນ
ວ່າ ການທັງປວງນີ້ໃກ້ຈະສຳເຣັດແລ້ວ"
5 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່ານໃຫ້ຫລົງ
6 ດ້ວຍວ່າຈະມີຫລາຍຄົນມາອ້າງນາມຂອງເຮົາວ່າ "ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ນັ້ນ" ແລະຈະຫລອກລວງຫລາຍຄົນ
ໃຫ້ຫລົງໄປ
7 ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເຣື່ອງການເສິກແລະຂ່າວເລົ່າລືເຣື່ອງການເສິກສົງຄາມນັ້ນ ຢ່າຕົກໃຈ ດ້ວຍວ່າເຫດ
ການເຫລົ່ານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ວັນສຸດທ້າຍຍັງບໍ່ມາເຖິງ
8 ດ້ວຍວ່າປະເທດຕໍ່ປະເທດ ອານາຈັກຕໍ່ອານາຈັກ ຈະສູ້ຮົບກັນ ທັງຈະເກີດແຜ່ນດິນໄຫວໃນບ່ອນຕ່າງໆແລະ
ຈະເກີດຄວາມອຶດຢາກ ເຫດການເຫລົ່ານີ້ເປັນເໝືອນຂັ້ນຕົ້ນຂອງຄວາມເຈັບປວດໃນການເກີດລູກ

ຂັ້ນຕົ້ນຂອງຄວາມທຸກລຳບາກ

Persecution Foretold

(ມທ 24:9-14; ລກ 2112-19)

9 "ແຕ່ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ເພາະເຂົາຈະຈັບຕົວພວກທ່ານຂຶ້ນສານ ແລະຈະຂ້ຽນພວກທ່ານໃນໂຮງທັມມະເທສນາ
ທັງຈະເອົາພວກທ່ານໄປຢືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຜູ້ປົກຄອງແລະກະສັດເພາະເຫັນແກ່ເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນພຍານແກ່ເຂົາ
10 ຂ່າວປະເສີດຈະຕ້ອງປະກາດທົ່ວປະຊາຊາດທັງປວງກ່ອນ
11 ແຕ່ເມື່ອເຂົາມອບທ່ານໄວ້ນັ້ນ ຢ່າເປັນທຸກຮ້ອນໃຈກ່ອນວ່າຈະເວົ້າຢ່າງໃດ ແຕ່ຈົ່ງເວົ້າຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດ
ໃຫ້ທ່ານເວົ້າ ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນທ່ານເປັນຜູ້ເວົ້າ ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊົງເປັນຜູ້ເວົ້າ
12 ອ້າຍກັບນ້ອງຕ່າງຄົນກໍຈະມອບກັນໄວ້ ພໍ່ຈະມອບລູກ ແລະລູກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ
13 ຄົນທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກທ່ານເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ແຕ່ຜູ້ໃດອົດທົນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະໄດ້
ລອດພົ້ນ

ຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່

The Desolating Sacrilege

(ມທ 24:15-28; ລກ 21:20-24)

14 “ແຕ່ເມື່ອໃດທ່ານທັງຫລາຍເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ຕັ້ງຢູ່ໃນບ່ອນບໍ່ສົມຄວນຈະຕັ້ງ (ໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈເອົາ) ເມື່ອ
ນັ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຍປົບໜີໄປຍັງພູ
15 ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອນ ຢ່າລົງມາໃນເຮືອນຂອງຕົນເກັບເອົາສິ່ງໃດອອກໄປ
16 ສ່ວນຜູ້ທີ່ຢູ່ຕາມທົ່ງນາ ກໍຢ່າຕ່າວຄືນມາເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ
17 ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນເປັນໜ້າເວທະນາເຕັມທີ ຕໍ່ຜູ້ຍິງທີ່ມີທ້ອງແລະມີລູກອ່ອນກິນນົມຢູ່
18 ຈົ່ງອ້ອນວອນຂໍເພື່ອເຫດການເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນຣະດູໜາວ
19 ດ້ວຍວ່າໃນຄາວນັ້ນຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງບໍ່ເຄີຍເກີດມາຕັ້ງແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕັ້ງຕົ້ນສ້າງໂລກຈົນເຖິງບັດ
ນີ້ ແລະເມື່ອໜ້າຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປຈັກເທື່ອ
20 ແລະຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ວັນເຫລົ່ານັ້ນສັ້ນເຂົ້າ ກໍຈະບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດລອດພົ້ນໄດ້ ແຕ່
ເພາະຊົງເຫັນແກ່ພວກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບັນດານໃຫ້ວັນເຫລົ່ານັ້ນສັ້ນເຂົ້າ
21 ໃນເວລານັ້ນຖ້າຜູ້ໃດມາບອກພວກທ່ານວ່າ “ເບິ່ງດູ, ອົງພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້” ຫລືວ່າ “ເບິ່ງດູ, ທ່ານຢູ່ທີ່ຫັ້ນ” ຢ່າຊູ່
ເຊື່ອ
22 ດ້ວຍວ່າຈະມີພຣະຄຣິດທຽມແລະໝໍທຳນວາຍຂີ້ໂລບຫລາຍຄົນເກີດຂຶ້ນ ສະແດງໝາຍສຳຄັນແລະການອັສ
ຈັນຕ່າງໆ ເພື່ອຖ້າເປັນໄດ້ຈະຫລອກລວງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ຫລົງ
23 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ເພາະເຮົາໄດ້ບອກທຸກສິ່ງໃຫ້ທ່ານຮູ້ໄວ້ກ່ອນແລ້ວ

ເມື່ອບຸດມະນຸດສະເດັດມາ

The Coming of the Son of Man

(ມທ 24:29-31; ລກ 21:25-28)

24 “ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນເມື່ອຄາວທຸກຍາກລຳບາກຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວ ດວງອາທິດຈະມືດໄປ ແລະດວງຈັນຈະບໍ່ສ່ອງ
ແສງ
25 ດວງດາວທັງປວງຈະຕົກລົງຈາກຟ້າ ແລະບັນດາສິ່ງທີ່ມີອຳນາດໃນທ້ອງຟ້າຈະສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ”
26 ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈະເຫັນ “ບຸດມະນຸດສະເດັດມາໃນເມກ” ດ້ວຍຣິດທານຸພາບອັນໃຫຍ່ແລະສະງ່າຣາສີອັນຮຸ່ງເຮືອງ
27 ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງໃຊ້ພວກເທວະດາໃຫ້ຮວບຮວມຄົນທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄດ້ແລ້ວຈາກທິດທັງສີ່
ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອບຟ້າ

ບົດຮຽນຈາກຕົ້ນເດື່ອເທດ

The Lesson of the Fig Tree

(ມທ 24:32-35; ລກ 21:29-33)

28 “ຈົ່ງຮຽນຄຳອຸປມາຈາກຕົ້ນເດື່ອເທດ ເມື່ອກິ່ງມັນແຕກໃບອ່ອນອອກ ພວກທ່ານກໍຮູ້ວ່າຣະດູຮ້ອນໃກ້ຈະເຖິງ
ແລ້ວ
29 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່ານກໍເຫມືອນກັນ ເມື່ອເຫັນເຫດການເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ຈົ່ງຮູ້ວ່າ
ພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ຈະເຖິງປະຕູແລ້ວ
30 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ຄົນໃນສມັຍນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງຫລັບໄປກ່ອນເຫດການທັງປວງນີ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
31 ຟ້າແລະດິນຈະລ່ວງພົ້ນໄປ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງພົ້ນໄປຈັກເທື່ອ

ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວັນແລະເວລານັ້ນ

The Necessity for Watchfulness

(ມທ 24:36-44; ລກ 21:34-36)

32 "ແຕ່ເຣື່ອງວັນຫລືໂມງນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແມ່ນເທວະດາໃນສວັນຫລືພຣະບຸດກໍບໍ່ຮູ້ ຮູ້ແຕ່ພຣະບິດາອົງດຽວ

33 ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າເວລາກຳນົດນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອໃດ

34 ປຽບເໝືອນຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ອອກຈາກເຮືອນເດີນທາງໄປ ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຂ້ອຍທຸກຄົນໃຫ້ຮັບຮູ້ການງານ
ຂອງໃຜລາວ ແລະສັ່ງຄົນຍາມໃຫ້ເຝົ້າປະຕູຢູ່

35 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເຮືອນຈະມາຍາມໃດ ຈະມາທີວຄ່ຳ ຫລື
ທ່ຽງຄືນ ຫລືເວລາໄກ່ຂັນ ຫລືຮຸ່ງເຊົ້າ

36 ຢ້ານວ່າຈະມາໃນທັນທີ ແລະພົບພວກທ່ານນອນຫລັບຢູ່

37 ຊຶ່ງເຮົາບອກພວກທ່ານ ເຮົາກໍບອກຄົນທັງປວງເໝືອນກັນ ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່"

14 ພວກຫົວໜ້າປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

The Plot to Kill Jesus

(ມທ 26:1-5; ລກ 22:1-2; ຢຮ 11:45-53)

1 ຍັງອີກສອງວັນຈະເຖິງເທສການປັສຄາແລະເທດສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ ພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກ
ນັກທັມກໍຊອກຊ່ອງທາງຈະຈັບພຣະອົງ ດ້ວຍອຸບາຍຈຶ່ງຂ້າເສັຽ

2 ຄືເຂົາເວົ້າກັນວ່າ, "ຢ່າເຮັດການນັ້ນໃນລະຫວ່າງວັນເທສການ ຢ້ານວ່າພົລເມືອງຈະເກີດວຸ້ນວາຍ

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບການທົດລົງທີ່ເບັດທານີ

The Anointing at Bethany

(ມທ26:6-13; ຢຮ 12:1-8)

3 ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່ບ້ານເບັດທານີ ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນຂີ້ທູດ ເມື່ອຊົງນັ່ງຮັບປະທານອາຫານຢູ່
ມີຍິງຄົນນຶ່ງຖືອອມຫີນຂາວເຕັມດ້ວຍນ້ຳມັນຫອມນາຣະດາແທ້ທີ່ມີຄ່າແພງຫລາຍ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງ ເມື່ອ
ຫັກຄໍອອມແລ້ວຖອກນ້ຳມັນລົງໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ

4 ແຕ່ມີບາງຄົນເຄືອງໃຈຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ເຫດໃດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ນ້ຳມັນນີ້ເສັຽລ້າໆ

5 ເພາະຖ້າຂາຍນ້ຳມັນນີ້ກໍຄົງໄດ້ເງີນກວ່າສາມຮ້ອຍເດນາຣິອົນ ແລ້ວຈະແຈກໃຫ້ຄົນຈົນກໍໄດ້" ແລະເຂົາຈຶ່ງຈົ່ມ
ຕິຕຽນຍິງນັ້ນ

6 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຊ່າງເທາະ ກວນໃຈນາງເຮັດຫຍັງ ນາງໄດ້ເຮັດການດີແກ່ເຮົາແລ້ວ

7 ດ້ວຍວ່າຄົນຍາກຈົນມີຢູ່ກັບພວກທ່ານສເມີ ພວກທ່ານຢາກເຮັດການດີແກ່ເຂົາຍາມໃດກໍໄດ້ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາບໍ່ຢູ່
ກັບທ່ານສເມີໄປ

8 ຊຶ່ງຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດກໍເປັນການສຸດຄວາມສາມາດຂອງນາງ ນາງມາທົດລົງກາຍຂອງເຮົາກ່ອນ ເພື່ອການປົງສົບ
ຂອງເຮົາ

9 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຈິງວ່າຂ່າວປະເສີດນີ້ຈະປ່າວປະກາດໄປເຖິງບ່ອນໃດໃນທົ່ວພິພົບ ການທີ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້
ເຮັດກໍຈະເລື່ອງລືໄປເຖິງບ່ອນນັ້ນເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງນາງ"

ຢູດາຕົກລົງຈະມອບພຣະເຢຊູໄວ້

Judas Agrees to Betray Jesus

(ມທ 26:14-16; ລກ 22:3-6)

10 ຝ່າຍຢູດາອິສກາຣິອົດ ເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສິບສອງຄົນນັ້ນ ໄດ້ໄປຫາພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ເພື່ອຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ

11 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍດີໃຈ ແລະສັນຍາວ່າຈະເອົາເງິນໃຫ້ ແລ້ວຢູດາກໍຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ

ຊົງຮັບປະທານປັສຄາພ້ອມກັບສາວົກ

The Passover with the Disciples

(ມທ 26:17-25; ລກ 22:7-13; ຢຮ 13:21-30)

12 ເມື່ອວັນຕົ້ນເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເຖິງເວລາເຂົາເຄີຍຂ້າລູກແກະສໍາລັບປັສຄານັ້ນ ພວກສາວົກມາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ຈະໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄປຈັດແຈງປັສຄາໃຫ້ທ່ານຮັບປະທານບ່ອນໃດ"

13 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຊ້ສາວົກສອງຄົນໄປ ໂດຍສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນກຸງ ແລະຈະມີຊາຍຄົນນຶ່ງທູນໝໍ້ນ້ຳມາພົບພວກທ່ານຈົ່ງຕາມຜູ້ນັ້ນໄປ

14 ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫລັງໃດ ຈົ່ງບອກເຈົ້າເຮືອນນັ້ນວ່າ "ອາຈານຖາມວ່າ ຫ້ອງຮັບແຂກສໍາລັບເຮົາທີ່ເຮົາຈະກິນປັສຄາກັບພວກສາວົກຂອງເຮົາໄດ້ນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ

15 ເຈົ້າຂອງເຮືອນຈະຊີ້ໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນຫ້ອງໃຫຍ່ຊັ້ນເທິງທີ່ຕົກແຕ່ງພ້ອມໄວ້ແລ້ວ ທີ່ນັ້ນແຫລະ, ຈົ່ງຈັດແຈງໄວ້ສໍາລັບພວກເຮົາ"

16 ສາວົກສອງຄົນນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປ ແລ້ວເຂົ້າໃນກຸງກໍໄດ້ພົບເໝືອນດັ່ງພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາ ແລ້ວເຂົາໄດ້ຈັດແຈງປັສຄາໄວ້

17 ຄັນເຖິງເວລາຄໍ່າແລ້ວພຣະອົງກໍສະເດັດມາກັບສາວົກສິບສອງຄົນນັ້ນ

18 ເມື່ອເຂົາກໍາລັງນັ່ງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າຄົນນຶ່ງໃນພວກທ່ານຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ເຮົາ ແມ່ນຜູ້ນຶ່ງທີ່ກໍາລັງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ກັບເຮົານີ້ແຫລະ"

19 ຝ່າຍເຂົາກໍພາກັນທຸກໃຈ ແລະທູນຖາມພຣະອົງເທື່ອລະຄົນວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍຕີ້"

20 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນສິບສອງຄົນນີ້ ຄືຜູ້ທີ່ກໍາລັງຈໍ້າຮ່ວມຊາມດຽວກັບເຮົາ

21 ດ້ວຍວ່າບຸດມະນຸດຈະສະເດັດໄປຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີເຖິງເລື່ອງທ່ານ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ທໍຣະຍົດຕໍ່ບຸດມະນຸດ ຖ້າຜູ້ນັ້ນບໍ່ເກີດມາກໍດີກວ່າ"

ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງສິນມະຫາສນິດ

The Institution of the Lord's Supper

(ມທ 26:26-29; ລກ 22:14-23: 1 ກຣທ 11:23-26)

22 ລະຫວ່າງອາຫານມື້ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ມາຂໍພຣະພອນແລ້ວຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນຍື່ນໃຫ້ແກ່ພວກສາວົກໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຮັບເທີນ ນີ້ແຫລະ, ຄືກາຍຂອງເຮົາ"

23 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຈັບເອົາຈອກມາໂມທະນາພຣະຄຸນແລະຊົງຍື່ນໃຫ້ເຂົາ ແລະເຂົາກໍຮັບດື່ມທຸກຄົນ

24 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ຄືເລືອດຂອງເຮົາ ແມ່ນເລືອດກ່ຽວກັບພຣະສັນຍາທີ່ຫລັ່ງອອກເພື່ອຄົນຫລາຍຄົນ

25 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມນໍ້າຜົນອະງຸ່ນຕໍ່ໄປອີກຈົນກວ່າວັນນັ້ນມາເຖິງ ຄືວັນທີ່ເຮົາຈະດື່ມອັນໃໝ່ໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ"

ຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າໄວ້ວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດ

Peter's Denial Foretold

(ມທ 26:30-35; ລກ 22:31-34; ຢຮ 13:36-38)

26 ເມື່ອຮ້ອງເພງສັຣເສີນແລ້ວ ເຂົາກໍພາກັນອອກໄປຍັງພູໝາກກອກເທດ
27 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ພວກສາວົກວ່າ, "ພວກທ່ານທຸກຄົນຈະສະດຸດໃຈ ເພາະມີຄຳຊຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ
"ເຮົາຈະປະຫານຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະແກະຝູງນັ້ນຈະແຕກຊະກັນໄປ"
28 ແຕ່ເມື່ອຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາແລ້ວ ເຮົາຈະໄປເຖິງແຂວງຄາລິເລກ່ອນໜ້າພວກທ່ານ"
29 ເປໂຕໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, "ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນຈະສະດຸດໃຈ ສ່ວນຂ້ານ້ອຍບໍ່ສະດຸດໃຈ"
30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເປໂຕວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ໃນຄືນວັນນີ້ແຫລະ, ກ່ອນໄກ່ຈະຂັນສອງເທື່ອ ທ່ານ
ຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມຄັ້ງ"
31 ແຕ່ເປໂຕທູນຕອບຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, "ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍກັບທ່ານ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດ
ທ່ານຈັກເທື່ອ" ຝ່າຍພວກສາວົກກໍທູນຢ່າງນັ້ນເຫມືອນກັນທຸກຄົນ

ຊົງອ້ອນວອນໃນສວນເຄັດເຊມາເນ

Jesus Prays in Gethdemane

(ມທ 26:36-46; ລກ 22:39-46)

32 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວົກໄປບ່ອນນຶ່ງຊື່ ເຄັດເຊມາເນ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່
ນີ້ ເມື່ອເຮົາໄປອ້ອນວອນ"
33 ພຣະອົງໄດ້ຊົງພາເປໂຕ ຢາໂກໂບ ແລະໂຢຮັນໄປນຳ ແລ້ວຊົງເກີດວິຕົກແລະໜັກພຣະທັຍຫລາຍ
34 ຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈິດໃຈຂອງເຮົາກໍທຸກໜັກແທບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ເທີນ"
35 ເມື່ອໄດ້ສະເດັດໄປອີກໜ້ອຍນຶ່ງ ພຣະອົງຊົງໝູບພຣະກາຍລົງແລະອ້ອນວອນວ່າ, "ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຂໍໃຫ້ໂມງ
ນັ້ນລ່ວງພົ້ນໄປຈາກພຣະອົງ
36 ພຣະອົງຊົງທູນວ່າ, "ອັບບາບິດາເອີຍ, ພຣະອົງອາດຊົງກະທຳສິ່ງທັງປວງໄດ້ ຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ເລື່ອນພົ້ນໄປຈາກ
ລູກທ້ອນ ແຕ່ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນໄປຕາມໃຈປາຖນາຂອງລູກ ແຕ່ໃຫ້ເປັນໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງເທີນ"
37 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດກັບຄືນມາຊົງເຫັນເຂົານອນຫລັບຢູ່ ແລະຊົງກ່າວແກ່ເປໂຕວ່າ, "ຊີໂມນເອີຍ, ທ່ານນອນ
ຫລັບຫລື ທ່ານບໍ່ສາມາດຈະຄອຍຢູ່ຈັກທຸ່ມດຽວຫລື
38 ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງແລະອ້ອນວອນຢູ່ເພື່ອຈະບໍ່ຕົກໃນການທົດລອງ ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈິງ ແຕ່ກາຍກໍອ່ອນກຳລັງ"
39 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດໄປອ້ອນວອນອີກເທື່ອນຶ່ງ ຊົງກ່າວຄຳເໝືອນເທື່ອກ່ອນ
40 ຄັນສະເດັດກັບຄືນມາກໍຊົງເຫັນສາວົກນອນຫລັບຢູ່ ເພາະຕາຂອງເຂົາມືນບໍ່ຂຶ້ນ ແລະເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະທູນປະ
ການໃດ
41 ເມື່ອສະເດັດກັບມາເທື່ອທີສາມ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຍັງນອນຫລັບເຊົາເມື່ອຍຢູ່ຫລື ພໍ
ເທາະ ເວລາມາເຖິງແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ບຸດມະນຸດກຳລັງຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນບາບ
42 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກັນໄປເທາະ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ທີ່ມອບເຮົານັ້ນມາໃກ້ແລ້ວ"

ການມອບແລະການຈັບພຣະເຢຊູໄປ

The Betrayal and Arrest of Jesus

(ມທ 26:47-56; ລກ 22:47-53; ຢຮ 18:1-11)

43 ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວບໍ່ທັນຂາດຄຳ ໃນທັນໃດນັ້ນຢູດາທີ່ເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສິບສອງຄົນນັ້ນພ້ອມກັບປະຊາ
ຊົນຖືດາບແລະຖືໄມ້ຄ້ອນ ໄດ້ມາຈາກພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ ພວກນັກທັມແລະພວກເຖົ້າແກ່
44 ຜູ້ທີ່ຈະມອບພຣະອົງນັ້ນໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຈະຈູບຄຳນັບຜູ້ໃດ ກໍແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈົ່ງຈັບກຸມ
ເອົາໄປຮັກສາໄວ້ໃຫ້ດີ”
45 ພໍຢູດາມາເຖິງກໍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງທັນທີທູນວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ” ແລ້ວຈູບຄຳນັບພຣະອົງຢ່າງຮັກແພງ
46 ຝ່າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍລົງມືຈັບພຣະອົງໄວ້
47 ແຕ່ຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນຊັກດາບອອກ ຟັນຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຣຫິດ ຖືກຫູຂາດເບື້ອງນຶ່ງ
48 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມພວກເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຖືດາບຖືໄມ້ຄ້ອນອອກມາຈັບເຮົາເໝືອນຈັບໂຈນຫລື
49 ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍທຸກໆວັນສັ່ງສອນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຈັບເຮົາ ແຕ່ຂໍໃຫ້
ພຣະຄັມພີທີ່ຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້ສຳເຣັດເສັຽກ່ອນ”
50 ແລ້ວສາວົກທັງໝົດໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງພາກັນໜີໄປ
51 ມີຊາຍໜຸ່ມຄົນນຶ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານຜືນດຽວຕາມພຣະອົງໄປ ເຂົາກໍຈັບຊາຍໜຸ່ມນັ້ນ
52 ຊາຍນັ້ນໄດ້ແກ້ຜ້າປ່ານຜືນນັ້ນຖິ້ມແລ່ນໜີໄປດ້ວຍຕົວເປົ່າ

ພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າສານສູງສຸດ

Jesus before the Council

(ມທ 26:57-68; ລກ 22:66-71; ຢຮ 18:12-14,19-24)

53 ເຂົາໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປຫາມະຫາປະໂຣຫິດ ແລະມີພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ ພວກເຖົ້າແກ່ ກັບພວກນັກທັມ
ໄດ້ຊຸມນຸມພ້ອມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ
54 ສ່ວນເປໂຕໄດ້ຕາມພຣະເຢຊູໄປໃນລະຍະຫ່າງໄກ ຈົນເຂົ້າໄປເຖິງເດີ່ນບ້ານຂອງມະຫາປະໂຣຫິດແລ້ວນັ່ງຜີງ
ໄຟຢູ່ກັບພວກຍາມ
55 ພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ກັບບັນດາສະມາຊິກສະພາຈຶ່ງຫາພຍານມາເບີກຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູເພື່ອຈະຂ້າພຣະອົງເສັຽ
ແຕ່ຫາຫລັກຖານບໍ່ໄດ້
56 ດ້ວຍວ່າມີຫລາຍຄົນເບີກພຍານຕົວະຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ແຕ່ຂອງເຂົາແຕກຕ່າງກັນ
57 ມີລາງຄົນຢືນຂຶ້ນເບີກພຍານຕົວະຕໍ່ສູ້ພຣະອົງວ່າ,
58 “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄົນນີ້ເວົ້າວ່າ “ຝ່າຍເຮົາຈະມ້າງພຣະວິຫານຫລັງນີ້ທີ່ສ້າງດ້ວຍມືມະນຸດ ແລະພາຍໃນສາມ
ວັນຈະສ້າງຂຶ້ນອີກຫລັງນຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍມືມະນຸດ”
59 ເຖິງປານນັ້ນຄຳພຍານຂອງເຂົາກໍບໍ່ຖືກຕ້ອງກັນ
60 ມະຫາປະໂຣຫິດໄດ້ຢືນຂຶ້ນຖ້າມກາງທີ່ປະຊຸມ ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງຫລື ຄຳພຍານທີ່ຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ກ່າວຕໍ່ສູ້ເຈົ້າເປັນແນວໃດ?”
61 ແຕ່ພຣະອົງຊົງມິດຢູ່ ບໍ່ໄດ້ຕອບປະການໃດ ມະຫາປະໂຣຫິດຈຶ່ງຖາມພຣະອົງອີກວ່າ, “ເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດພ
ຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຄວາມສຸກຫລື”
62 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາເປັນຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ເຫັນບຸດມະນຸດນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ຊົງ
ຣິດທານຸພາບ ແລະກຳລັງສະເດັດມາໃນເມກແຫ່ງຟ້າສວັນ”
63 ມະຫາປະໂຣຫິດຜູ້ນັ້ນໄດ້ຈີກເສື້ອຂອງຕົນແລ້ວກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການພຍານອັນໃດອີກ

64 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄຳໝິ່ນປມາດພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກທ່ານຄຶດເຫັນຢ່າງໃດ” ຂາປະຊຸມທັງໝົດຈຶ່ງເຫັນວ່າ
ພຣະອົງຄວນຖືກໂທດປະຫານຊີວິດ
65 ມີລາງຄົນຕັ້ງຕົ້ນຖົ່ມນໍ້າລາຍໃສ່ພຣະອົງ ເອົາຜ້າມັດພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ທຸບຕີພຣະອົງດ້ວຍເວົ້າແກ່ພຣະອົງ
ວ່າ, “ທວາຍເບິ່ງແມ” ພວກຄົນໃຊ້ກໍໄດ້ຮັບເອົາພຣະອົງໄປຕົບຕີ

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

Peter Denies Jesus

(ມທ 26:69-75; ລກ 22:54-62; ຢຮ 18:15-18,25-27)

66 ເມື່ອເປໂຕຍັງຢູ່ທາງລຸມກາງເດີ່ນບ້ານ ມີຍິງໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຣຫິດຢ່າງມາ
67 ເມື່ອນາງເຫັນເປໂຕນັ່ງຜີງໄຟຢູ່ ນາງກໍຫລຽວເພ່ງເບິ່ງແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ໂຕເຄີຍຢູ່ກັບໄທນາຊາເຣັດ ຄືເຢຊູນັ້ນ
ເໝືອນກັນ”
68 ແຕ່ເປໂຕຕອບປະຕິເສດວ່າ, “ທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ເຣື່ອງ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈ“ ເປໂຕຈຶ່ງອອກໄປທີ່ປະຕູບ້ານ
ແລ້ວໄກ່ກໍຂັນ
69 ເມື່ອຍິງໃຊ້ຄົນນັ້ນເຫັນເປໂຕກໍຕັ້ງຕົ້ນບອກກັບຄົນທີ່ຢູ່ຫັ້ນອີກວ່າ, “ຄົນນີ້ແຫລະ, ເປັນພັກພວກກັບເຂົາເຫລົ່າ
ນັ້ນ”
70 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ປະຕິເສດອີກ ຫລັງຈາກນັ້ນໜ້ອຍນຶ່ງ ພວກຄົນທີ່ຢືນຢູ່ຫັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບເປໂຕອີກວ່າ, “ໂຕເປັນພັກ
ພວກກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນແທ້ ເພາະໂຕເປັນໄທຄາລີເລເໝືອນກັນ”
71 ແຕ່ເປໂຕຕັ້ງຕົ້ນສະບົດສາບານວ່າ, “ຄົນຜູ້ທີ່ມຶງເວົ້ານັ້ນກູບໍ່ຮູ້ຈັກ”
72 ໃນທັນໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັນເປັນເທື່ອທີສອງ ເປໂຕຈຶ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກກັບຕົນວ່າ, “ກ່ອນໄກ່ຂັນ
ສອງເທື່ອ ທ່ານຈະປະຕິເສດບໍ່ຮັບຮູ້ເຮົາເຖິງສາມຄັ້ງ” ເມື່ອທວນຄຶດຂຶ້ນໄດ້ເປໂຕກໍຮ້ອງໄຫ້

15 ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າປີລາດເຈົ້າເມືອງ

Jesus before Pilate

(ມທ 27:1-2,11-14; ລກ 23:1-5,13-16; ຢຮ 18:28-38)

1 ພໍຮຸ່ງເຊົ້າພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ ພວກເຖົ້າແກ່ ພວກນັກທັມ ແລະບັນດາສະມາຊິກສະພາໄດ້ປຶກສາກັນ
ແລ້ວຈຶ່ງມັດພຣະເຢຊູພາໄປມອບໃຫ້ປີລາດ
2 ປີລາດຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຢິວຫລື” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເວົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງ
ແລ້ວ”
3 ຝ່າຍພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວໂທດໃສ່ພຣະອົງຫລາຍປະການ
4 ປີລາດຈຶ່ງຖາມພຣະອົງອີກວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ຕອບປະການໃດຫລື ເບິ່ງແມ, ເຂົາຟ້ອງເຈົ້າຫລາຍປະການປານນັ້ນ”
5 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບປະການໃດອີກ ຈົນປີລາດປລາດໃຈ

ພຣະເຢຊູຖືກພິພາກສາເຖິງສິ້ນພຣະຊົນ

Pilate Hands Jesus over to Be Crucified

(ມທ 27:15-26; ລກ 23:18-25; ຢຮ 18:38-19:16)

6 ໃນຄາວເທສການນັ້ນປີລາດເຄີຍປ່ອຍນັກໂທດຄົນນຶ່ງໃຫ້ເຂົາຕາມທີ່ເຂົາຮ້ອງຂໍ
7 ມີຄົນນຶ່ງຊື່ບາຣາບາທີ່ຖືກຂັງຢູ່ໃນພວກຄົນກະບົດ ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນໃນການກະບົດນັ້ນ

8 ປະຊາຊົນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາປີລາດ ຕັ້ງຕົ້ນຂໍໃຫ້ທ່ານເຮັດຕາມທີ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ເຂົານັ້ນ
9 ປີລາດໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າທັງຫລາຍຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍກະສັດຂອງຊາດຢິວໃຫ້ພວກເຈົ້າຫລື"
10 ເພາະທ່ານກຳລັງຮູ້ວ່າພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ໄດ້ມອບພຣະອົງໄວ້ດ້ວຍຄວາມອິດສາ
11 ແຕ່ພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ໄດ້ຍົວະຍົງປະຊາຊົນ ໃຫ້ຂໍປີລາດປ່ອຍບາຣາບາແທນພຣະເຢຊູ
12 ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາອີກວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຢ່າງໃດແກ່ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າເອີ້ນວ່າກະສັດຂອງຊາດຢິວ"
13 ເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນອີກວ່າ, "ຄຶງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ"
14 ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, "ຄຶງເຮັດຫຍັງ ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ" ແຕ່ປະຊາຊົນແຮ່ງຮ້ອງຂຶ້ນອີກວ່າ, "ຄຶງໄວ້ທີ່
ໄມ້ກາງແຂນ"
15 ປີລາດປາຖນາຈະເອົາໃຈປະຊາຊົນຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ເຂົາ ເມື່ອໃຫ້ຂ້ຽນພຣະເຢຊູແລ້ວ ກໍມອບໃຫ້ຄຶງໄວ້ທີ່
ໄມ້ກາງແຂນ

ພວກທະຫານເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຢຊູ

The Soldiers Mock Jesus

(ມທ 27:27-31)

16 ພວກທະຫານຈຶ່ງນຳພຣະອົງໄປໃນບໍຣິເວນທີ່ເອີ້ນວ່າປະໄຣໂຕຣຽມ ແລ້ວໄດ້ເອີ້ນພວກທະຫານທັງກອງໃຫ້ມາ
ໂຮມກັນທີ່ນັ້ນ
17 ເຂົາໄດ້ເອົາເສື້ອສີມ່ວງອ່ອນມານຸ່ງໃຫ້ພຣະອົງ ແລ້ວເອົາເຄືອໜາມຖັກໂຄ້ງແທນພວງມາລັຍສຸບໃສ່ພຣະສຽນ
ຂອງພຣະອົງ
18 ແລະຕັ້ງຕົ້ນຄຳນັບພຣະອົງທູນວ່າ, "ກະສັດຂອງຊາດຢິວເອີຍ, ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນເທີນ"
19 ເຂົາໄດ້ເອົາໄມ້ອໍ້ຕີພຣະສຽນພຣະອົງ ຖົ່ມນໍ້າລາຍໃສ່ພຣະອົງ ແລະຄຸເຂົ່າລົງຄຳນັບພຣະອົງ
20 ເມື່ອໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ຖອດເສື້ອສີມ່ວງອ່ອນໂຕນັ້ນອອກ ແລ້ວເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມາ
ນຸ່ງໃຫ້ ແລະນຳພຣະອົງອອກໄປເພື່ອຕອກຕິດໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

ການຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

The Crucifixion of Jesus

(ມທ 27:32-44; ລກ 23:26-43; ຢຮ 19:16-27)

21 ມີຄົນນຶ່ງຊື່ຊີໂມນໄທເມືອງກີເຣເນເປັນພໍ່ຂອງອາເລັກຊັນໂດແລະຣູໂຟ ກຳລັງມາຈາກບ້ານນອກຕາມທາງນັ້ນ
ເຂົາກໍເກນເອົາຊີໂມນຜູ້ນັ້ນໃຫ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງໄປ
22 ເຂົາພາພຣະອົງມາເຖິງບ່ອນນຶ່ງຊື່ ໂຄຣະໂຄທາ (ແປວ່າບ່ອນກະໂຫລກຫົວ)
23 ເຂົາໄດ້ເອົາເຫລົ້າແວງປົນກັບຢາງໄມ້ຫອມມາຖວາຍພຣະອົງແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງຮັບ
24 ຄັນໄດ້ຄຶງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ ເຂົາກໍເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມາຈົກສລາກແບ່ງປັນກັນ ເພື່ອຮູ້
ວ່າໃຜຈະໄດ້ອັນໃດ
25 ເມື່ອເຂົາຄຶງພຣະອົງໄວ້ນັ້ນເປັນເວລາສາມໂມງເຊົ້າ
26 ເຂົາໄດ້ຂຽນຂໍ້ຫາລົງໂທດໃສ່ພຣະອົງໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ, "ກະສັດຂອງຊາດຢິວ"
27 ເຂົາໄດ້ເອົາໂຈນສອງຄົນຄຶງໄວ້ພ້ອມກັບພຣະອົງ ເບື້ອງຂວາຄົນນຶ່ງ ເບື້ອງຊ້າຍຄົນນຶ່ງ
28 (ຕ້ອງສຳເຣັດຕາມພຣະຄັມພີທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, "ທ່ານຖືກນັບເຂົ້າກັບຄົນລ່ວງລະເມີດ")

29 ຝ່າຍຄົນທັງປວງທີ່ຍ່າງຜ່ານໄປມານັ້ນ ກໍໝິ່ນປມາດພຣະອົງແລະສັ່ນຫົວໂດຍກ່າວວ່າ, "ເຮີຍ, ເຈົ້າຜູ້ມ້າງພຣະ
ວິຫານແລະສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ໃນສາມວັນ
30 ຈົ່ງຊ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນເສັຽ"
31 ໃນທຳນອງດຽວກັນນັ້ນ ພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ກັບພວກນັກທັມກໍພາກັນເຍາະເຍີ້ຍໃນລະຫວ່າງພວກເຂົາ
ເອງເຫມືອນກັນວ່າ, "ມັນຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ພົ້ນໄດ້ ແຕ່ຊ່ອຍຕົນເອງບໍ່ໄດ້
32 ໃຫ້ພຣະຄຣິດກະສັດແຫ່ງຊາດອິສຣາເອນລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນດຽວນີ້ເທາະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນແລະ
ເຊື່ອ" ແລະສອງຄົນນັ້ນຜູ້ຖືກຄຶງໄວ້ພ້ອມກັນກັບພຣະອົງ ກໍໄດ້ກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າຕໍ່ພຣະອົງເຫມືອນກັນ

ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ

The Death of Jesus

(ມທ 27:45-56; ລກ 23:44-49; ຢຮ 19:28-30)

33 ຄັນເຖິງເວລາທ່ຽງໂມງກໍບັງເກີດມືດມົວທົ່ວແຜ່ນດິນຈົນເຖິງເກົ້າໂມງ
34 ພໍເກົ້າໂມງແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງສຽງດັງວ່າ, "ເອໂລອີ, ເອໂລອີ ແລມາ ຊະບັກທານີ" (ແປວ່າ "ພຣະເຈົ້າຂອງ
ຂ້າພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພາະເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້າພຣະອົງເສັຽ")
35 ບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນເມື່ອໄດ້ຍິນກໍເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ມັນຮ້ອງຫາເອລີຢາ"
36 ມີຄົນນຶ່ງແລ່ນໄປເອົາຟອງນ້ຳຈຸ່ມເຫລົ້າແວງສົ້ມໃຫ້ເຕັມ ຈຶ່ງສຽບໃສ່ປາຍໄມ້ອໍ້ຍື່ນໃຫ້ພຣະອົງສເວີຍໂດຍເວົ້າ
ວ່າ, "ຟ້າວເທື່ອ ຖ້າເບິ່ງກ່ອນວ່າເອລີຢາຈະມາປົດມັນລົງຫລືບໍ່"
37 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງສຽງດັງແລ້ວກໍສິ້ນພຣະຊົນ
38 ຂນະນັ້ນຜ້າກັ້ງໃນພຣະວິຫານກໍຖືກຊີກຈີກເປັນສອງຕ່ອນຕັ້ງແຕ່ເທິງຈົນເຖິງລຸ່ມ
39 ສ່ວນນາຍຮ້ອຍທະຫານທີ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ເມື່ອເຫັນວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນຢ່າງນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
"ຈິງແທ້ແລ້ວ ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ"
40 ແລະຍັງມີພວກແມ່ຍິງທີ່ກຳລັງມອງເບິ່ງແຕ່ໄກ ໃນພວກນັ້ນມີມາຣີອາໄທມັກດາລາ ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ
ນ້ອຍ ແລະຂອງໂຢເຊ ກັບນາງຊາໂລເມ
41 ຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕິດຕາມແລະປະຕິບັດພຣະອົງເມື່ອຊົງຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລ ແລະແມ່ຍິງອື່ນອີກຫລາຍຄົນທີ່
ໄດ້ຂຶ້ນມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມກັບພຣະອົງໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເຫມືອນກັນ

ການບັນຈຸພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ

The Burial of Jesus

(ມທ 27:57-61; ລກ 23:50-56; ຢຮ 19:38-42)

42 ຄັນເຖິງເວລາຄ່ຳແລ້ວ ເນື່ອງໃນວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດຕຽມຄືວັນກ່ອນວັນສະບາໂຕ
43 ໂຢເຊບໄທບ້ານອາຣີມາທາຍຜູ້ເປັນສະມາຊິກແຫ່ງສານສູງສຸດທີ່ມີກຽດຄົນນຶ່ງ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ຄອງຫາຣາຊ
ແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ້າເຂົ້າໄປຫາປີລາດຂໍເອົາພຣະສົບພຣະເຢຊູ
44 ປີລາດປລາດໃຈທີ່ພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ຈຶ່ງເອີ້ນນາຍຮ້ອຍມາຖາມວ່າຕາຍເທິງແລ້ວຫລື
45 ເມື່ອໄດ້ຮູ້ເຣື່ອງຈາກນາຍຮ້ອຍແລ້ວປີລາດຈຶ່ງມອບພຣະສົບໃຫ້ແກ່ໂຢເຊບ
46 ຝ່າຍໂຢເຊບໄດ້ຊື້ຜ້າປ່ານ ແລະເມື່ອອັນເຊີນພຣະສົບລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ ກໍເອົາຜ້າປ່ານນັ້ນຫຸ້ມຫໍ່
ໄວ້ ແລ້ວອັນເຊີນພຣະສົບໄປບັນຈຸວາງໄວ້ໃນອຸບໂມງ ທີ່ສະກັດໄວ້ໃນຫີນແລະກິ້ງກ້ອນຫີນອັດປາກອຸບໂມງ
ໄວ້

47 ຝ່າຍມາຣີອາໄທມັກດາລາແລະມາຣີອາແມ່ຂອງໂຢເຊ ກໍໄດ້ເຫັນບ່ອນທີ່ໂຢເຊບບັນຈຸພຣະສົບໄວ້ນັ້ນ

16 ການຄືນພຣະຊົນ

The Resurrection of Jesus

(ມທ 28:1-10; ລກ 24: 1-12; ຢຮ 20:1-10)

1 ເມື່ອວັນສະບາໂຕລ່ວງໄປແລ້ວມາຣີອາໄທມັກດາລາ ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ແລະນາງຊາໂລເມ ໄດ້ຊື້
ເຄື່ອງຫອມເພື່ອຈະເອົາໄປທາົດສົງພຣະສົບຂອງພຣະອົງ
2 ເວລາຮຸ່ງເຊົ້າໃນວັນຕົ້ນສັປດາ ພໍຕາເວັນອອກເຂົາກໍມາເຖິງອຸບໂມງ
3 ແລະເຂົາເວົ້າກັນຢູ່ວ່າ, "ໃຜໜໍຈະກິ້ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກອຸບໂມງໃຫ້ເຮົາ"
4 ເມື່ອເຂົາເບິ່ງກໍເຫັນວ່າກ້ອນຫີນນັ້ນກິ້ງອອກແລ້ວ (ເພາະເປັນຫີນກ້ອນໃຫຍ່ເຕັມທີ)
5 ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເຫັນຄົນໜຸ່ມຄົນນຶ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວານຸ່ງເສື້ອຍາວສີຂາວພວກຍິງນັ້ນກໍສະ
ທ້ານຕົກໃຈ
6 ຝ່າຍຄົນໜຸ່ມນັ້ນໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, "ຢ່າຕົກໃຈເທາະ ພວກນາງມາຊອກຫາພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ ຜູ້ຖືກຄຶງໄວ້
ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ພຣະອົງຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ນີ້ແຫລະ, ບ່ອນທີ່ເຂົາ
ໄດ້ວາງພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄວ້
7 ແຕ່ຈົ່ງໄປບອກພວກສາວົກຂອງພຣະອົງທັງເປໂຕວ່າ "ພຣະອົງສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລີເລກ່ອນເຈົ້າທັງ
ຫລາຍ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຫັນພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຫມືອນພຣະອົງຊົງບອກໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ"
8 ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍອອກຈາກອຸບໂມງປົບໜີໄປ ເພາະຄວາມອຸ້ນວາຍຢ້ານກົວຕົວສັ່ນໄດ້ຕົກໃສ່ເຂົາ ແລະບໍ່ໄດ້ເວົ້າ
ຫຍັງໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງເພາະເຂົາຢ້ານ

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດຕົນໃຫ້ມາຣີອາມັກດາລາເຫັນ

Jesus Appears to Mary Magddalene

(ຢຮ 20:11-18)

9 (ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າວັນຕົ້ນສັປດາ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເປັນຄືນມາແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດຕົນໃຫ້ນາງມາຣີອາໄທມັກ
ດາລາເຫັນກ່ອນ ຄືມາຣີອາຄົນທີ່ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ຜີອອກເຈັດໂຕນັ້ນ
10 ມາຣີອາຈຶ່ງໄປບອກພວກຄົນທີ່ເຄີຍຢູ່ກັບພຣະອົງແຕ່ກ່ອນ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍາລັງເປັນທຸກແລະຮ້ອງໄຫ້ຢູ່
11 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະທັງໄດ້ຍິນວ່ານາງມາຣີອາໄດ້ເຫັນພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາກໍບໍ່ເຊື່ອ

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດພຣະກາຍໃຫ້ສິດສອງຄົນເຫັນ

Jesus Appears to Two Dsciples

(ລກ 24:13-43; ຢຮ 20:19-23)

12 ພາຍລຸນມາ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດພຣະກາຍອີກຮູບນຶ່ງໃຫ້ສິດສອງຄົນເຫັນ ໃນຂນະທີ່ເຂົາກໍາລັງເດີນທາງ
ອອກໄປບ້ານນອກ
13 ສິດສອງຄົນນັ້ນຈຶ່ງກັບຄືນມາບອກສິດອື່ນໆ ແຕ່ເຂົາກໍບໍ່ເຊື່ອ

ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສາວົກ

Jesus Commissions the Disciples

(ມທ 28:16-20; ລກ 24:44-49; ຢຮ 20:19-23;

ກຈກ 1:6-8)

14 ພາຍຫລັງ, ພຣະອົງຊົງປາກົດແກ່ສາວົກສິບເອັດຄົນນັ້ນ ເມື່ອເຂົານັ່ງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ ພຣະອົງຊົງຕິຕຽນ
ເຂົາ ເພາະເຂົາສົງສັຍແລະມີໃຈແຂງກະດ້າງ ດ້ວຍເຫດທີ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພວກຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງເມື່ອພຣະ
ອົງຊົງເປັນຄືນມາແລ້ວ

15 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງສັ່ງພວກສາວົກວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກ ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະນຸສໂລກທັງ
ຫມົດ

16 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວຈະໄດ້ພົ້ນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະຖືກໂທດ

17 ໝາຍສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດມີແກ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຄື ເຂົາຈະຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້ດ້ວຍນາມຂອງເຮົາ ເຂົາຈະເວົ້າພາສາ
ແປກໆໄດ້

18 ເຂົາຈະຈັບງູໄດ້ ຖ້າເຂົາດື່ມຂອງມີພິດຢ່າງໃດຈະບໍ່ເປັນອັນຕະຣາຍແກ່ເຂົາ ເມື່ອເຂົາວາງມືໃສ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ
ແລ້ວຄົນນັ້ນຈະດີເປັນປົກກະຕິ

ການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ຟ້າສວັນ

The Ascension of Jesus

(ລກ 24:50-53)

19 ຄັນພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮັບພຣະອົງໃຫ້ຂຶ້ນສູ່ຟ້າສວັນປະທັບເບື້ອງຂວາພຣະ
ຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ

20 ພວກສາວົກເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງອອກໄປປະກາດທຸກບ່ອນທຸກທີ່ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮ່ວມງານກັບເຂົາ ແລະ
ຊົງເຮັດໃຫ້ຄຳປະກາດຂອງເຂົາຢືນຢັນໂດຍໝາຍສຳຄັນທີ່ເກີດຂຶ້ນພ້ອມນັ້ນ